உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு"

மலர் ௫	பிரசோற்பத்தி ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1932௵ பிப்ரவரி ௴	இதழ் ௨

திருக்கோகர்ணம்

[பத்திராசிரியர்]

திருச்சிற்றம்பலம்

"பேதைமட மங்கையொரு பங்கிடமி குத்திடப மேறியமார்
வாதைபட வண்கடலெ ழுந்தவிட முண்டசிவன் வாழுமிடமாம்
மாதரொடும் ஆடவர்கள் வந்தடியி றைஞ்சிநிறை மாமலர்கள் தூய்க்
கோதைவரி வண்டிசைகொள் கீதம்முரல் கின்றவளர் கோகரணமே."

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

நமது சமாஜத்தின் சார்பில் சென்ற கிரிஸ்மஸ் விடுமுறையில் திருக்கோகர்ண யாத்திரை யொன்று நிகழ்ந்தது நேயர்கட்குத் தெரிந்த விஷயம். இந்த யாத்திரையில் கலந்து கொள்வதாகத் தெரிவித்த அன்பர்கள் பலர்; கலந்து கொண்டவர்கள் சிலரே. யாத்திரை செய்யாதவர்கள் பலர் யாத்திரையின் விவரங்களை நமது பத்திரிகையின் மூலம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நம்மைப் பன்முறை கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் கீழ்வரும் விஷயங்களை மிக மகிழ்ச்சியோடு குறிக்கிறோம்.

சென்னையிலிருந்து திருக்கோகர்ணம் செல்வதற்கு இரண்டு வழிகளுண்டு. ஒன்று பெங்களூர் சென்று அங்கிருந்து ரயில் மாறி பூனாவுக்குச் செல்லும் பாதையில் ஹூப்ளி ஸ்டேஷனை யடைதல்; மற்றொன்று பம்பாய்ப் பாதையிலுள்ள குண்டக்கல் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அங்கிருந்து ரயில் மாறி மர்மகோவா செல்லும் பாதையில் ஹூப்ளி ஸ்டேஷனை யடைதல். ஹூப்ளி ஸ்டேஷனிலிருந்து திருக்கோகர்ணத்துக்கு மோட்டார் பஸ்கள்

உண்டு. தினந்தோறும் ஐந்து பஸ்கள் போகவர இருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஹுப்ளியில் காலை 9 அல்லது 10 மணிக்குள் புறப்பட்டால் மாலை 5 அல்லது 6 மணிக்குத் திருக்கோகர்ணம் செல்லலாம். இராக்காலத்தில் மோட்டார்கள் செல்வதில்லை. ஹுப்ளிக்கும் திருக்கோ கர்ணத்துக்கும் 103 மைல் தூரம். இடையே சில ஊர்களும், பெரும்பாலும் தேக்குமரக் காடுகளும், மலைச்சாரல்களுமாக இயற்கை யழகு வாய்ந்த காட்சிகள் பல வுள்ளன. மோட்டார் பஸ்கள் பெரும்பாலும் எங்கும் நில்லாமல் நேராகச் செல்வதில்லை. கால்காட்கி, எல்லாபூர், சுங்க்சால், அங்கோலா என்ற நான்கு இடங்களில் அநாவசியமாக நெடு நேரம் நின்று தான் செல்கின்றன. எல்லாபூருக்கும் சுங்க்சாலுக்கும் இடையேதான் பல மலைச்சரிவுகளைக் கடக்கின்ற பகுதி (Ghat section) உள்ளது. இந்தப் பகுதியில்தான் அடர்ந்த காடுகளும், மலைச்சரிவுகளும், நீர்வீழ்ச்சிகள் ஆறுகள் முதலியனவும் கண்ணைக் கவர்கின்றன. ஏனைய பகுதிகளில் தேக்குமரக் காட்டைத் தவிர வேறொன்றையும் விசேஷமாகக் காணவியலாது. சாதாரண காலத்தில் ஹுப்ளியிலிருந்து திருக்கோகர்ணம் செல்வதற்கு ஆள் ஒன்றுக்கு மோட்டார் பஸ் கட்டணம் இரண்டரை ரூபாய் ஆகின்றது. சிவராத்திரி விழாவில் ஐந்து ரூபாய் வரை இக்கட்டணம் உயர்கின்றது. ஹுப்ளியிலிருந்து புறப்படும் மோட்டார் பஸ்கள் பெரும்பாலும் அங்கோலாவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து கார்வார் என்ற ஊருக்குச் செல்கின்றன. திருக்கோகர்ண பிரயாணிகளை பஸ்காரர்கள் கோகர்ணம் செல்லும் பஸ்களுக்கு மாற்றி ஒப்புவிக்கிறார்கள். பிரயாணிகள் பிரத்தியேகமாகக் கட்டணம் ஒன்றும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. அங்கோலாவுக்கும் கோகர்ணத்துக்கும் ஏறக்குறைய பதினாறு மைல் தூரமுளது. நடுவழியில் சமுத்திரக் கழி நீரைக்கடந்து செல்லவேண்டும். அதற்கு மோட்டார் பஸ்களையே ஏற்றி இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்குக்கொண்டு செல்லும் மிதவைகள் (ferries) உள்ளன. படகுகளும் தோணிகளுமுள்ளன. கோகர்ணத்துக்குப் போகும்போது ஒரு வழியும், மீண்டும் கோகர்ணத்திலிருந்து அங்கோலாவுக்குத் திரும்பும்போது மற்றொரு வழியுமுள்ளன. போகும்போது உப்பங்கழி சிறியதாகவும் பள்ளமின்றியும் உள்ளது. திரும்பும் வழியிலுள்ள கழி மிகப் பெரியதாயும் மிக ஆழமாயுமுள்ளது. மர்மகோவாவிலிருந்து வாரத்துக் கொருமுறை கப்பலேறிக் கோகர்ணத்துக்கு நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள ஓரிடத்தில் நடுக்கடலில் இறங்கிப் படகு மூலம் கோகர்ணம் வருவதுமுண்டு. ஹுப்ளியிலிருந்து மோட்டார் பஸ்கள் ஏற்பட்ட நாள்முதல் இந்த வழியாக ஒருவரும் வரவிரும்புவதில்லையெனத் தெரிகிறது.

திருக்கோகர்ணம் மேற்குத்திசையில் மேற்கு சமுத்திரமாகிய அராபிக் கடலினாலும் ஏனைய திசைகளில் அக்கடலின் உட்போக்காகிய கழிகளினாலும் (backwaters) சூழப்பட்ட ஒரு தீவிலிருக்கிறது. திருக்கோகர்ணம் என்ற தலம் பம்பாய் இராஜ தானியைச் சேர்ந்த வடகன்னடம் ஜில்லாவில் ஒரு பட்டினம்; இப்பட்டினத்திலுள்ளோர் கன்னட பாஷை பேசுகின்ற திராவிட நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள். திருக்கோயில் சமுத்திரக் கரைக்குக் கால்

மைல் கிழக்கே யுள்ளது. கோயில் வாயிற்படியிலிருந்து சமுத்திரம் நன்ருய்த் தெரியும். திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கே சில குறுகிய தெருக்களைக் கடந்து சென்ருல் திருக்குளத்தை யடையலாம்.

திருக்கோயிலுக் கெதிரிலுள்ள சமுத்திரக் கரையிலிருக்கும் முழுகும் துறை (ஸ்நான கடம்) அழகாகவுள்ளது. வட புறத்திலும் தென்புறத்திலும் இரண்டு மலைகள் கடலுக்குள் நீண்டு சென்று இரண்டு கைகளையும் வளைத்து நிற்பது போன்ற அழகிய காட்சி பெரியதொரு இன்பத்தைத் தருகிறது. எதிரில் பல கற்பாறைகள் சமுத்திரத்தில் பாதி முழுகியும் முழுகாமலு மிருக்கும் காட்சியும் அழகாகவுள்ளது. கடற்கரையிலுள்ள மணலும் நடக்கும்போது ஒருவித ஒலியைக் கிளப்பும் தன்மையுடையதாயிருக்கிறது.

நந்தமிழ் நாட்டிலுள்ள பிரமாண்டமான திருக்கோயில்களை நோக்கத் திருக்கோகர்ணக் கோயில் மிகச் சிறிதே யாகும். அக்கோயில்களின் முதற் பிரகாரத்தின் அளவுக்கும் சிறியதென்றே இதைக் கூறவேண்டும். திருக்கோயிலும் ஆடம்பரங்கள் ஆரவாரங்கள் முதலியனவின்றி மிகவும் எளிய அமைப்பும் எளிய நடைமுறையு முடைய தாயிருக்கின்றது. நமது நாட்டுக் கோயில்களிலுள்ளன போன்ற பெரிய கோபுரம், பல மண்டபங்கள், துவஜ ஸ்தம்பம் என்ற கொடி மரம், மஹா மண்டபத்திலும் ஏனைய மண்டபங்களிலும் நந்தி பலி பீடங்கள், பரிவார தேவதைகள் முதலியவைகளை இக் கோயிலில் காண முடியாது. கோபுர வாயிற்படியும் கதவுகளுமுண்டு; மணிக் கோபுரம் ஒன்று மில்லை. "கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக் கால் களாற் பயனென்" என்று அப்பர் சுவாமிகள் கூறியது இறைவன் சந்நிதிக்கு மேலுள்ள ஸ்தூபியையே குறிக்கவேண்டும். கோபுர வாயிற்படிக்குள் நுழைந்தால் பெரியதொரு துவஜஸ்தம்பத்தையும் பெரியதொரு நந்தியையும் பலிபீடத்தையும் மற்ற ஆலயங்களிற் காண்பதுபோல் இவ்வாலயத்திற் காண முடியாது. கோயிற்புற மதிலுக்குள் ஒரு சிறிய திறந்த வெளியான தளவரிசை செய்யப் பெற்ற பிராகாரம் மட்டும் உண்டு. அந்தப் பிராகாரத்தில் ஒரு இலிங்கம், தேவஸ்தான ஆபீசு, பண்டக சாலை, மடைப்பள்ளி ஆகிய இவைகளைத் தவிர வேறு எவ்வித பரிவார தேவதைகள் சந்நிதியும் கிடையாது. பிரகாரத்தை வலம் வந்து உள்ளே நுழைந்தால் அந்திராளத்தையும் அதில் ஒரு நந்தியையும் அந்திராளத்தைக் கடந்து உட்சென்ருல் கருப்பக் கிரகத்தையும் அடையலாம். கருப்பக் கிரகத்தில் ஏக காலத்தில் நாற்பது அல்லது ஐம்பது அன்பர்கள் இருக்கலாம். அதற்கு மேற்பட்டால் ஒருவரோடொருவர் இடியுண்டு கஷ்டப்பட வேண்டிவரும். கருப்பக்கிரகத்தில் இறைவன் திருவுருவத்துக்குப் பின்புறமாக ஒரு பேழையில் உத்ஸவ விக்கிரகங்கள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று சுவர்ணத்தினுலும் மற்ருென்று வெள்ளியினுலும் செய்யப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவைகள் பீடம் பிரபையுட்பட ஒரு முழம் உயரமுள்ளவைகளே. ஒவ்வொரு சோமவாரத்திலும் வேறு விசேஷ விழாக்காலங்களிலும் இவற்றுள்

ஒன்றைத் திருவீதி வலம் வரச் செய்வது வழக்கம். கோயில் அர்ச்சகர் தமது மார்பிலே சாத்தியும் சிரசிலே தாங்கியும் வந்து சிவிகையிலாவது, கேடயம், ரதம் முதலிய வாகனங்களிலாவது வைத்து உத்ஸவம் செய்விப்பதே இவ்வூர் வழக்கமாயிருக்கிறது. இவ்வுத்ஸவ விக்ரஹங்கட்கு விசேஷ ஆபரணாதி புஷ்பாலங்காரங்கள் நடப்பதில்லை. அறிஞர்கள் எல்லாம் மெச்சக்கூடிய எளிய முறையிலேயே வழிபாடுகள் நிகழ்கின்றன.

திருக்கோகர்ணத்தைப்பற்றி நாம் மிக முக்கியமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது அத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானை நாமெல்லோரும் நேரில் தொட்டு அபிஷேகம் செய்து அர்ச்சனை புரிந்து வழிபடலாம். தேவாரப்பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் நாமறிந்த மட்டில், திருக்கோகர்ணம் ஒன்றில் தான் நாமே நேரில் இறைவனை வழிபடும் உரிமை நமக்குண்டு.

திருக்கோகர்ணமுடைய சிவபெருமான் ஆங்கு உருக்கொண்டுள்ள திருமேனியைப்பற்றிச் சிறிது புகல்வாம். கருப்பக் கிரகத்தின் மத்தியில் மூன்றடிக்கு மூன்றடி சதுரமுள்ள ஒரு சிறு மேடை மூன்றங்குல உயரமுடையதாயிருக்கிறது. அதின் மேலே இரண்டடிக்கு இரண்டடி வட்டமாக இரண்டங்குலம் உயரமுடைய (அதாவது மேடைக்கு மேலே ஒரு சிறு மேடைபோல) ஒரு இலிங்கம் உளது. இதன் தென்கிழக்குப் பாகத்தில் ஒரு வெடிப்பும் அதில் தங்கரேகையும் உள்ளன. இதைச் சுவர்ண ரேகையுள்ள சாளக்கிராம பீடம் என்று கோயில் அதிகாரிகள் கூறுகின்றார்கள். இதன் மத்தியில் ஒரு சாண் அளவு (அதாவது விரல்களும் உள்ளங்கையும் சேர்ந்த ஹஸ்தம் எனும் பகுதியை வைத்தால் எவ்வளவிருக்குமோ அவ்வளவு விஸ்தீரணம்) குடைந்த பள்ளமாக இரண்டங்குலம் ஆழமுள்ள குழி ஒன்று இருக்கிறது. இந்தக் குழி வெள்ளை நிறமாகவுள்ளது. இந்தக் குழியின் மத்தியில் தான், வலது கைப்பெரு விரலளவுள்ள, பசுவின் காதைப் போன்ற உருவமுள்ள, மரகத ரத்தினமாக ஒளி வீசுகின்ற கோகர்ண முடையாராகிய மஹாபலேசுவரர் வீற்றிருக்கின்றார். அபிஷேக நீரை வெள்ளைக் குழியிலிருந்து அள்ளி யெடுத்துவிட்டு, கற்பூர ஆரத்தி செய்யும்போதுதான் மஹாபலேசுவரர் திருமேனியைக் காணவியலும். அபிஷேகம் செய்யும்போது விரலினல் தொட்டு அறியலாமே யொழியக் கண்ணால் காணமுடியாது. கற்பூர ஆரத்தி செய்யுங்காலத்தில் சிதம்பரத்தில் இரத்தின சபாபதி விக்ரஹம் ஒளி வீசுவதுபோல் இவ்விடத்திலும் மஹாபலேசுவரர் ஜ்வலிப்பதைக் காணலாம். மஹாபலேசுரர் சந்நிதி மேற்கு முகமாயுள்ளது.

கருப்பக் கிரகத்துக்கு வடபுறத்தில் ஒரு சிறு அறையில் விநாயகர் உருவமும் தென் புறத்துச் சிறு அறையில் மகிஷாசுரமர்த்தனி உருவமும் உள்ளன. இவைகளைத் தொட்டு பூசை செய்யும் உரிமை கோயில் அர்ச்சகர்க்கேயுண்டு. இவ்விரண்டு உருவங்களும் மஹா பலேசுவரரும் அவர் எதிரில் அந்திராளத்திலுள்ள நந்திகேசுவரரும் இரண்டு உத்ஸவ மூர்த்தி

களும், வெளிப் பிரகாரத்தில் ஒரு இலிங்கமும் தவிர வேறு எந்த மூர்த்தியும் சந்நிதியும் இந்தக் கோயிலிலில்லை.

ஆனால் இந்தக் கோயிலின் புறமதிலுக்கு வெளியே வடபுறத்தில் வீதியில் தரை மட்டத்துக்குக் கீழே இரண்டு இலிங்கங்களும், கீழ்ப் புறத்தில் பார்வதியம்மன் கோயில் ஒன்றும், தென் கிழக்கில் விநாயகர் கோயில் ஒன்றும் அதற்கருகில் இராவணன் அநுட்டானம் செய்த தீர்த்தம் ஒன்றும் உள்ளன. ஆனால் இவைகட்கும் மஹாபலேசுவரர் கோயிலுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது. இவைகளுள் விநாயகர் ஆலயத்தில் மட்டும் எல்லோரும் பூஜை செய்கிறார்கள். இந்த விநாயகர்தான் இராவணன் கையிலிருந்து வாங்கி மஹாபலேசுவரரைப் பிரதிஷ்டை செய்தவராகக் கூறப்படுகின்றார். இவரது உருவம் மிக அழகாக உள்ளது. சதுர்புஜங்களின்றி இரண்டு கைகளோடு மட்டும் பெரிய தொந்தியும் யானை முகமும் உடையராய், நின்ற திருக்கோலமாக இவ்விநாயகர் காட்சி தருகிறார். இவர் தலையில் கிரீடமில்லை; யானைத் தலைபோலவே இவரது தலையும் குழைவாகவுள்ளது. இதன் மத்தியில் இரண்டங்குலக் குழியொன்றுளது. இது இராவணன் குட்டியதால் ஏற்பட்ட குழியாம். இவ்விநாயகர் திருவுருவத்தை ஒருமுறை பார்த்தாலும் அதன் அழகு என்றென்றும் நினைக்குந்தோறும் இன்பம் பயக்கின்றது.

இந்தத் தலத்தில் மஹாபலேசுவரரைத் தவிர மற்ற மூர்த்திகளின் கோயில்கள் அமைப்பு முதலியவற்றை நோக்குமிடத்து அவைகள் சமீபகாலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டனவேயென்று கூறாமலிருக்க முடியாது.

திருக்கோகர்ணத்தை நினைக்கும்போது திருப்பெருந்துறையின் ஞாபகம் வருகிறது. திருப்பெருந் துறையிலும் நந்தி, பலிபீடம், துவஜஸ்தம்பம் பரிவார தேவதை மிகுதி முதலியன வின்றி எளிமை பற்றிய உயரிய முறையில் கோயிலின் அமைப்பு திகழ்கின்றது. அத்தகைய உயரிய அமைப்போடு கூட, சைவ நன்மக்களனைவரும் நேரில் (அதாவது இடையே யுள்ள அருச்சகர், சிவாசாரியர் முதலியோரின்றி) திருவுருவத்தைத் தொட்டுப் பூசை செய்யும் உயரிய வழிபாட்டு முறையும் திருக்கோகர்ணத்திலுள்ளது.

கோகர்ணத்தில் தங்குவதற்கும் கோயில் வழிபாடு செய்வதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவதற்குக் கோகர்ணத்தின் எல்லையிலேயே மோட்டாரைச் சுற்றித் திரளாகப் பண்டாக்கள் எனப்படும் பிராமணர்கள் வந்து சூழ்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இடவசதிகளும் உணவு வசதிகளும் நிரம்ப வுண்டு. பெரிய விழாக் காலங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தங்குவதற்கான சுகாதாரவசதிகளுமுள்ளன.

திருக்கோகர்ணத்தில் மகா சிவராத்திரி விழா மிகவும் விசேஷம். சிவராத்திரி புராணத்தில் சுகுமார சரித்திரம் முதலியவற்றால் இது நன்கு விளங்கும். இவ்வாண்டில் மகா சிவராத்திரி நாளது மாசிமீ உ௨௨ (5-3-1932) வருகிறது. இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்களை மகா சிவராத்திரிக்குத் திருக்கோகர்ணம் சென்றோ, இன்றேல் மஹாபலேசுவரரை நினைத்தோ வழிபட்டுத் திருவருள் பெறுமாறு வேண்டுகிறோம்.

வெளிவராத திருநாவலூரிலுள்ள சுந்தரர் கல்வெட்டு

[தி. கு. கி. நாராயணசாமி, கிழக்கு மருதூர்]

(திருநாம நல்லூர் P. O., விழுப்புரம் R. M. S. வழி)

திருநாவலூரைப்பற்றித் திருமுறையில் நின்று சரித்திரத் துணையுடன் சித்தாந்தம் மலர் 3-லும் முக்கியமான சில கல்வெட்டுகளை நவசக்தியிலும் எழுதியிருக்கிறேன். திருநாவலூர், சுந்தரர் பிறப்பிடம். இது கடலூருக்கு 26 மைல் மேற்கிலும் அப்பர் அவதரித்த திருவாமூருக்கு 6 மைல் மேற்கிலும் உள்ளதாகும். விழுப்புரம் திருச்சி இருப்புவழியிலுள்ள இருந்தை நிலயத்திற்கு 2 மைல் கிழக்கு. திருநாம நல்லூர் என வழங்கும் இப்பதியில் திருமால், சுந்தரர் கோயில்களுடன் சிவன் கோயிலு முள்ளது. இக்கோயிலைத் திருப்பணி செய்தவர்கள் தனவணிக நாட்டவரே யாவர். அவர்கள் தாது ௵ மாசி௴ திருப்பணியை ஆரம்பித்து விரோதி ௵ (1891) குடமுழுக்கு விழா இயற்றினர். இவற்றை எனக்கு அறிவித்தவர் களத்தூர் திருவம்பல நயினார் மகனார் பொன்னுசாமி நாயினார் ஆவர். இவர் இக்கோயிலில் அறுபத்துமூவர், எழுந்தருளும் நால்வர் திருமேனி இன்னபல சமைத்தவர். இக்கோயில் கிணற்றுக்கு அருகில் அகத்தீஸ்வரர் என்ற ஆவுடையாரும், இது காலை நவக்கிரகத்தின் பக்கலில் அமைக்கப்பட்டுளது. கலிநரீஸ்வரர் என்ற இலிங்கம் பூந்தோட்டத்திற்குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்றும், (இது உள் சுற்றில் வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ள பெரிய இலிங்கம்) இப்பொழுதுள்ள சுந்தரர் கோயில் கோயிலின் சுற்று மதிலின் வடகிழக்கு மூலையில் இப்பொழுது அமைந்துள்ள அளவினும் பெரிய அளவினதாக இருந்தமையும் தெரிவித்து, இப்பொழுது பூந்தோட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திலுள்ள இதன் பழைய அடிப்படையையும் காட்டினார்கள். இது நிற்க. இக்கோயில் கல்வெட்டுகளை 1902௵ அரசாங்க சாஸன இலாகாகாரரான, தா. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் பார்வையிட்டு 57 கல்வெட்டு படி எடுத்து அவற்றின் குறிப்பை 1902௵ அறிக்கையில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். (See. Ep. report ot 1902 No 325 to 380) அவ்வாண்டு அறிக்கையில் தனவணிகர் செய்த பணியில் புரிந்த திருவிளையாடலைக் குறித்த இரங்கலுரை பின் வருமாறு வருகிறது:—

I regret to say that the Kalinarisvara temple at Tirunamanallur is not the only instance of wanton destruction of ancient monuments which I have to report. * * * I hope that the Government will agree with me that, in the interest of historical research, these misdirected efforts must be put a stop to. * * * *Quod non fecere barbari fecere, barberim.* What the Musalmans did not destroy is being demolished by pious Hindus!

எனது நண்பர் கோவை ராவ்சாகிப் C. M. இராமச்சந்திரன் செட்டியார் B. A., B. L., அவர்கள் செந்தமிழ்ச் செல்வி ௬௩-ம் சிலம்பு ௬-வது பரல் ௨௭௩-ம் பக்கத்தில் நால்வர்களும் கல்வெட்டுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் இவ்வூர் பற்றிப் பின் வருமாறு வரைகிறார் :

சுந்தரர் பிறந்த ஊர், திருநாவலூர். தற்போது அதைத் திருநாம நல்லூர் என்று வழங்குகிறார்கள். இந்த ஊர் ஆலயத்தில் 57 கல்வெட்டுகள் உண்டு. அவைகளில் சில வெகு பழயவை. பராந்தகன் காலத்ததும் உண்டு. அப்படியிருந்தும் சுந்தரரைப்பற்றிய விவரம் காணோம்.

இவ்வரிகளைக்கண்ட நாள் முதல் இக்கல்வெட்டுகளைச்சோதிக்க எண்ணி, கல்வெட்டுக் குறிப்புகளாகிய எண், கல்வெட்டிடம், பரம்பரை, அரசன், காலம், குறிப்பு முதலியன தனித்தனி கார்டுகளின் தலைப்பில் எழுதிக் கொண்டு சோதித்து மூலத்தை எஞ்சியவிடத்தில் எழுதி வந்தேன். இவ்விதம் சுவருகளைத் தடவிக்கொண்டு வரும்போது பெருமாள் கோயில் மடப்பள்ளி சுவரில் கண்ணப்ப நாயனார் கற்படிமம் கிடைத்தது. இது தாரேச்சுர ஆலய பெரிய புராணப் படிமங்களில் இல்லாததால் இது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைச் சிந்திக்க! வேறு சில வெளிவராக் கல்வெட்டுகளும் கிடைத்தன. பிறகு சுந்தரர் கோயிலைச் சோதித்தபோது கட்டிடத்தில் தரைமட்டம் (Flooring level) பிரிக்கும் படையில் (leeyer) ஒரே வரியில் ஒரே அகலம்வாய்ந்த கல்வெட்டுள்ள கற்கள் முன்பின் தொடர்பில்லாதும் இடமாறுதலாயும் வெற்றுக்கற்களின் இடையிலுமாகப் பலவாறு சின்னபின்னமாகப் பணி செய்திருந்தன. அவர்கள் பணியில் எழுத்து வாசகர்கட்குத் தலைகீழாகத் தெரியும்படி வைக்காதது ஒன்றுதான்குறை! இப்படியுள்ள கல்வெட்டுக்கற்களில் நான்கு வரிகள்தான் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் ' ஆளுடைய நம்பி ' என்ற ஒளி வைரப் பதங்கள் கண்டவுடன் என் முயற்சி திருவினையாயிற்று. பின்னர் ஒவ்வொரு கல்லின் எழுத்துக்களையுந் தனித்தனி துண்டுக்கடிதத்தில் எழுதித் தொடர்ச்சியாகக் கோவை செய்தேன். அவைகளில் ஆறு கற்கள் தொடர்ந்து வந்தன. வரியின் கடைப்பாகமுள்ள கல்லும் கிடைத்தது. இதில் சம்பந்தமுள்ள முன் பின் தொடர்பில்லா இரண்டு தொடர்ந்த கற்களும் கிடைத்தன. இக்கல்வெட்டில் சம்பந்தமில்லாத இரண்டு கற்களுமிருக்கின்றன. அவை இரண்டும் தொடர்ந்தவையல்ல. கோத்த கல்வெட்டின் நகலை எனது ஆசிரியர் சிதம்பரம் S. K. கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை M. A. அவர்கள் பார்வைக்கு அனுப்பினேன். அவர்கள் ' நின்சிதைந்த கல்வெட்டுத் துண்டுகளைத் திறனுடன் கோவைசெய்து அனுப்பிய மெய்கீர்த்தியைக் கண்ணுற நின் அளப்பரிய ஊக்கத்தை யான் எவ்வாறு புகழாது இருக்கமுடியும்? நின்கோவை அநேகமாகச் சரியே ' என்று எழுதி ஊக்கினார்கள். அக்கல்வெட்டுக் கோவை வருமாறு :—

வரி (1) 1ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பூரு மருவிய திருமாது, 2-ம் புவிமாதுஞ் ஜயமாது நாமருவியகலைமா, 3தும் புகழ் மாது நயந்து புலக, 4அருமறை விதிநெறி அனைத்துந் தழைப்பவருமுறை, 5 உரிமையில் மணி முடி சூடித்திங்கள், 6வெண்குடைத்திசை * * * 7ராஜராஜ தேவர்க்கு (2) 1யாண்டு

ருநாளார் வுயஞல் ராஜ, 2ராஜ வளநாட்டுத் திருமுனைப்பாடி மேலூர்நாட்டு, 3த் திருநாவலூர்த் திருத்தொண்டீஸ்வர, 4முடையார் கோயிலில் எழுந் தருளி இருக்கும் ஆளு, 5டைய நம்பிக்குவேண்டும் அர்ச, 6னைகளுக்கும் திருக்கை கெ * * * * 7வறு பிறிந்த இ (3) 1வ்வூர்த் தென்பிடாகை குளத்தூர் நீர், 2நிலம் பக்கமடையரு ௩0 விழுப்பதிற்று வேலியும், 3புரிய லில் நத்தத்துக்குக் கிழக்கு ஏரிக், 4குத் தெற்கு நிலம் ௧0 வேலி இந்நிலம் பதிற்று வேலியும், 5ஆக நிலம் நாற்பதிற்று வேலி இந், 6நிலம் நாற் பதிற்று வெ * * * * * 7ல்லு ஆயிரத் (4) 1திருநூற்றுக் கலமும் யாண்டு, 2அஞ்சாவது முதல் அறசஞல் பொது இறையிலி, 3யும் மடப்புற இறையிலியுமாக4 இட்டமைக்கு புரவரி ஸ்ரீ காண நாயக, 5ம் புல்லாவி உடையான் எழுத், 6து. இம்மெய்க்கீர்த்தி தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள் (South Indian Inscriptions) தொகுதி ௩ பகுதி கல் 79-ம் பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளதால் இக்கோர்வை ஒழுங்காக அமைந்தது தெரிகிறேன். இக்கல்வெட்டில் வரும் இராஜ ராஜன் II கீழை சாளுக்கிய வழி வந்த சோழன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் மகன். 1146 முதல் 1178 வரை ஆண்டவன். இவனே உலாப் பெற்றவன். இக்கல்வெட்டில் கண்டதானம் இவனே வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்வெட்டின் காலம் 1151ஆய் ஆகிறது. செட்டியார் அவர்கள் அமைத்த பட்டியலில் சுந்தரரைக் குறித்த இவன் கல்வெட்டு இல்லாததால் இது வரை வெளிப்போந்த கல் வெட்டுகளில் இராஜ ராஜனது சுந்தரரைப்பற்றிய கல்வெட்டு இதுவே முதலாவதாகும்.

திருவகுப்பு

முருகப் பெருமான் திருவருள் கைவரப்பெற்றுப் பதினைும் நூற்றுண்டில் திகழ்ந்த வரும் சிவாநுபூதிச் செல்வருமாகிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய 'திருவகுப்பு' என்னும் அரிய நூலுக்கு, எனது தமிழ்ப்போதகாசிரியர் ஒருவர் குறித்து வைத்த குறிப்புக்கள் எமக்குக் கிடைத்தன. அவைகளைச் செப்பனிட்டு "சித்தாந்தம்" வாயிலாக வெளியிடத் துணிந்தேன். பின்னர் இது புத்தகரூபமாய் வெளிவரும். இவ்வுரை யில் காணும் குற்றங்களைத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் இப்பத்திராசிரியர் அவர்கட்கு எழுத வேண்டுகிறேன்.

[பேயர் விழையான்]

வேல் வகுப்பு

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழல் சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்குநிக ராகும்
பணைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்துமுளை
தெறிக்கவர மாகும்

கல் 1—முன்மண்டபத்தில் மேற்கு நோக்கி யிருக்கிறது; கல் 2—முன் மண்டப வட சுவரிலுள்ளது; கல் 3—கர்பக்கிரக வடசுவரில் கோமுத்தின் மேற்பால் கல்வெட் டுள்ள இரண்டு கற்களின் இடையிலிருக்கிறது; கல் 4—கர்பக்கிரகத் தென் சுவரில் கீழ் பால்; கல் 5—கர்பக்கிரகத் தென் சுவரில் மேல் பால்; கல் 6—கர்பக்கிரக வட சுவரில், முன் மண்டப சுவரில் பின் பகுதி மறைந்திருக்கிறது. கல் 7—முன் மண்டபத் தென் சுவர்.

பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்குமொரு
கவிப்புலவ னிசைக்குருகி வரைக்குகையை
இடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தழுது முறைப்படுத
லொழித்தவுண ருரத்துதிர நிணத்தசைகள்
புசிக்கவரு ளேனும் ௬

சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி
தனக்குமரி தனக்குநரர் தமக்குமுறு
மிடுக்கண்வினை சாடும்
சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி
ஒளிப்பவலை யடக்குதழ லொளிப்பவொளி
ரொளிப்பிரபை வீசும்
துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கஇடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையு
மெனக்கோர்துணை யாகும்
சொலற்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை
அடுத்தபகை அறுத்தெறிய உறுக்கியெழு
மறத்தைநிலை காணும் ௭

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி
தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்தவிறை
கழற்குநிக ராகும்
தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண
அழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின்முனை
விதிர்க்கவளை வாகும்
தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு
வலத்துமிரு புறத்துமரு கடுத்திரவு
பகற்றுணைய தாகும்
சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர்
பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில்
விருப்பமொடு சூடும் ௮

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனற்கடிது
குடித்துடைய முடைப்படைய அடைத்துதிர
நிறைத்துவிளை யாடும்
திசைக்கிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை
முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
விசைத்ததிர வோடும்
சினத்தவுண ரெதிர்த்தரண களத்தில்வெகு
குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி
விழித்தலற மோதும்

திருத்தணியி னுதித்தருளு மொருத்தன்மலை
விருத்தனென துளத்திலுறை கருத்தன் மயில்
நடத்துகுகன் வேலே. ௬

பருத்த - பெருத்த, முலை - தனத்தையும், சிறுத்த - சிறுகிய, இடை - இடையினையும், வெளுத்த நகை - வெளுத்த பல்லினையும், கறுத்த குழல் - கறுத்த கூந்தலையும், சிவத்த இதழ் - சிவந்த உதட்டையுமுடைய, மறச்சிறுமி - வேடப்பெண்ணின், விழிக்கு நிகாகும் - கண்ணுக்கு (வள்ளிநாயகியார்) ஒப்பாகும்.

பனைகை - பனைமரம் போன்ற துதிக்கை யினையும், முகபடம் - முகபடாமணிந்த, கடாமதம் - கன்னமதத்தையுமுடைய; தவளகசம் - வெள்ளையானைக்கு, கடவுள் - அதிபனுகிய, (இந்திரனது), பதத்து இடும் - காலிலிட்ட, நிகளத்து முளை - சங்கிலியின் முளையானது, தெறிக்க - தெறித்துப் போதற்கு, அரம் ஆகும் - அரமாகும். பழுத்த - முதிர்ந்த, முது - பழைய, தமிழ்ப்பலகை - தமிழ்ச்சங்கப் பலகையில், இருக்கும் - இருக்கிற, ஒரு - ஒப்பற்ற கவிப்புலவன் - நக்கீரனது, இசைக்குருகி - பாடலுக்குத் திருவுள்ளமுருகி, வரைக்குகையை - மலைக்குரிய குகையை, இடித்துவழி காணும் - இடித்து வழியுண்டாகச் செய்யும்; பசித்த அலகை - பசித்த பேய்கள், முசித்து அழுது - புலம்பியழுது, முறைப்படுதல் ஒழித்து - முறையிடுதலை நீக்கி, அவுணர் - அரக்கரது, ஊத்து உதிரம் - மார்பின் உதிரத்தையும், நிணத்தசைகள் - நிணத்தோடு கூடிய மாமிசங்களையும், புசிக்க - உண்ண, அருள் நேரும் - அருள் செய்யும். (எ)

சுரர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், முனிவரர்க்கும் - முனிசிரேஷ்டர்களுக்கும், மகபதிக்கும் - இந்திரனுக்கும், விதிதனுக்கும் - பிரமனுக்கும், அரிதனுக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும், நரர்தமக்கும் - நரருக்கும், உறும் - உண்டாகிற, இடுக்கண் - துன்பங்களையும், வினை - அவற்றிற்குக் காரணமாகிய வினையையும், சாடும் - அழிக்கும், சுடர்ப்பரிதி - ஒளியையுடைய சூரியன், ஒளிப்ப - மறையவும், நிலவொழுக்கும் மதி - நிலா வீசுகிற சந்திரன், ஒளிப்ப - மறையவும், அலை அடக்கு - கடலை (எல்லை கடவா) தடக்குகிற, தழல் - வடவைத்தீ, ஒளிப்ப - மறையவும், ஒளிர் - விளங்குகிற, ஒளிப்பிரபை வீசும் - ஒளிப்பிரபையை வீசும், துதிக்கும் - தோத்திரம் பண்ணுகிற, அடியவர்க்கு - அடியாரை, ஒருவர் கெடுக்க - ஒருவர் கெடுக்கும் பொருட்டு, இடர் நினைக்கின் - துன்பஞ் செய்ய நினைத்தால், அவர் குலத்தை - அவர் வமிசத்தை, முதல் அற - வேர் அற, களையும் - களைந்துவிடும், எனக்கோர் துணையாகு - (ஒன்றுக்கும் பற்றுத) எனக்கொரு சகாயமாகும், சொலற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிதாகிய, திருப்புகழை - தன் திருப்புகழினை; உரைத்தவரை - சொன்னவரை, அடுத்த - கிட்டின; பகை - சத்துருக்களை, அறுத்து எறிய - அறுத்தெறிதற்கு; உறுக்கி எழும் - கோபித்தெழும்; அறத்தை - தருமத்தை, நிலைகாணும் - நிலைபெறச் செய்யும். (அ)

தருக்கி - செருக்கி, நமன் - யமனானவன், முருக்கவரின் - கொல்ல வந்தால், எருக்கு மதிதரித்த முடி - எருக்கம் பூவையும் பிறைச் சந்திரனையும் தரித்த திருமுடியையுமுடைய, விறல் படைத்த - வெற்றியைப் படைத்த, இறை படைத்த - தலைமையைப் பெற்ற சிவபெருமானது, கழற்கு - திருவடிக்கு, நிகர் ஆகும் - நிகராயிருக்கும் (திருவடிக்கு நிகராய் யமனைக் கொல்லும் என்றபடி) தலத்திலுள - உலகிலுள்ள, கணத்தொகுதி - பேய்க் கூட்டங்கள், களிப்பின் உண - களிப்போடு உண்ணுதற்கு, அழைப்பது என - அழைத்தல் போல, மலர்க்கமலம் - தாமரை மலர்போலும் கரத்தின்; முனை - கைநுனியை, விதிர்க்க - அசைத்தலும், வளைவு ஆகும் - வளையும், தனித்து - தனிமையாய், வழிநடக்கும் - வழியில் நடக்கிற, எனது இடத்தும் - எனது இடப்பக்கத்தும், ஒருவலத்தும் - ஒப்பற்ற வலப்பக்கத்தும், இருபுறத்தும் - முன்னும் பின்னுமாகிய இரண்டு பக்கத்

தும், அருகு அடுத்து - மிகச் சமீபித்து, இரவு பகல் - இரவினும் பகலினும், துணையது ஆகும் - உதவி செய்யும்; சலத்துவரும் - கோபித்து வருகிற, அரக்கர் உடல் கொழுத்து வளர் - அரக்கர் உடம்பில் கொழுத்து வளர்ந்த, பெருத்த குடர் - பெருத்த குடலினை, சிவத்த தொடை என - சிவந்த பூமாலையென; சிகையில் - தனது நுனியில், விருப்பமொடு சூடும் - விரும்பித் தரித்துக் கொள்ளும், (௯)

திரைக்கடலை - அலைகளையுடைய கடலினை, உடைத்து - உடைத்து, நிறை - நிறைந்த, புனல் - நீரை, கடிது குடித்து - விரைவிற் குடித்து, உடையும் - உடைகிற, உடைப்பு அடைய - உடைப்புக்க ளெல்லாவற்றையும், அடைத்து - மூடி, உதிரம் நிறைத்து - உதிரத்தை நிரப்பி, விளையாடும் - விளையாடா நிற்கும், திசைக்கிரியை - எட்டுத் திக்குகளிலுமுள்ள மலைகளை, முதல் - முற்காலத்தில், குலிசன் - இந்திரன், அறுத்த - வெட்டின, சிறகு - சிறகுகள், முளைத்தது என - மீட்டும் முளைத்ததென்று சொல்லும்படி, முகட்டினிடை - அண்ட முகட்டில், பறக்க - பறக்கும்படி செய்து, அறவிசைத்து - மிகு வேகங்கொண்டு, அதிர - எல்லா உலகங்களும் நடுங்கும்படி, ஓடும் - விரைந்தோடும், சினத்து - கோபத்தையுடைய, அவுணர் - அரக்கர், எதிர்த்த - எதிர்த்துப் போர் செய்த, ரணகளத்தில் - போர்க்களத்தில், வெகு - அநேகமான, குறைத்தலைகள் - கபந்தங்கள், சிரித்து - நகைத்து, எயிறு கடித்து - பல்லைக் கடித்து, விழிவிழித்து - கண் விழித்து, அலற - அலறும்படி, மோதும் - அவைகளைச் சென்று தாக்கும், (இவ்வாறெல்லாம் செய்வது யாதெனின்) திருத்தணியில் - திருத்தணிகையில், உதித்தருளும் - காட்சி தந்தருளுகிற, ஒருத்தன் - ஒப்பற்றவனும், மலை விருத்தன் - மலை கிழவனும், எனது உளத்தில் உறை - என் மனத்தில் வாழ்கின்ற, கருத்தன் - கருத்தனும், மயில் நடத்து - மயிலை யூர்கின்ற, குகன் - குகனும் (ஆகிய) முருகவேளின், வேலே - வேற் படையேயாம். (௧)

குறிப்புக்கள். பருத்த முலை :—1. கல்லாக்கயவர்க்கு அருநூல் கிளைமறை - சொல்லினர்தோமெனத் துணைமுலை பெருத்தன (கல்லாடம்-அகவல் 1). 2. உடைந்து மிழ்நறவு உண்டு உறங்கு தார்க்கொன்றையன் - திருவடி புகழுநர் செல்வம் போலும் அண்ணுந் தெடுத்த அணியுறுவன முலை - (கல்லாடம் அகவல் 40). 3. நின்றறி கல்வி யொன்றிய மாந்தர் - புனைபெருங்கவியுள் தருபொருளென்ன - ஓங்கிப் புடைபாந்து அமுதம் உள்ளூறிக் - காண்குறி பெருத்துக்கச்சதுகடிந்தே - எழுத்து மணிபொன் பூமலையென யாப்புற்று - அணிபெருமுலை மேல் (கல்லாடம் அகவல் 23). 4. பொருப்பென எழுந்து வல்லின் பொற்பெனத்திரண்டு தென்னந் - தருப்பயில் இளநீரென்னத் தண்ணென அமுதுட்கொண்டு - மருப்பெனக் கூர்ந்து மாரன்மகுடத்தில் வனப்புமெய்தி - இருப்பதோர் பொருள் உண்டாமேல் இணைமுலைக்கு உவமையாமே (கந்தபுராணம் - அசுர - மாயைப் படலம் செய். 51.)

சிறுத்த இடை :—1. பல உடம்பு அழிக்கும் பழியூன் உணர்வினர் - தவமெனத் தேய்ந்தது துடியெனு அசுப்பே (கல்லாடம் அகவல் 1). 2. அவன் கழல் சொல்லுநர் அருவினைமானும் - மலைமுலைப்பகை யடமாழ்குறு நுசுப்பு (கல்லாடம் அகவல் 40). 3. கண்டுழிமாயுமன்றே மின்னெனில் ககனமாகக் - கொண்டிடின் உருவின்றுகுங் கொடியெனில் துடியதென்னில் - திண்திறல் நாகமென்னில் சீர்தன்று அணங்கினுப்பண் - உண்டிலையென்று மானும் உண்மைக்கோர் உவமை யுண்டோ (கந்தபுராணம் - அசுர - மாயைப்படலம் செய். 54.)

வெளுத்த நகை :—1. முருந்து நிரைத்த திருந்து பல் (கல்லாடம் அகவல் 5). 2. வெண்ணகைச் செவ்வாய்க் கருங்குழல் மகளிர் (கல்லாடம் அகல் 31). 3. வெள்ளை நகையார் (திருக்கோவையார் செய்.221). 4. முருந்த இளஞ்சாயற்கு உடைந்த மஞ்ஞைய

தாய் முளைத்த தன்னுடன் பிரியாமல் - இருந்து உருக்காட்டாச் செயிர்தாய் ஒழியத் தெள்ளொளி நித்திலம் விலைப்பட்டு - அருந் திறற்காப்புற்று உட்புரை நாணுற்று அலைய வெள்முல்லை நெக்குடைய - பொருந்துதண் அமிழ்தம் ஊற்றிருந்து ஒளிகால் பொழி புதின் மணிநகை (திருவானைக் காப்புராணம் - அகிலாண்டநாயகி ஆராதனை - 35). 5. முல்லையு முருந்து முத்து முழுவலென்றுரைத்த போது - சொல்லையு மமிழ்தும் பாலுந் தேனுமென்றுரைக்கத் தோன்றும் - அல்லதொன்றுவதில்லை யமிழ்திற்கு முவமை யுண்டோ - வல்லையே லறிந்து கோடி மாறிலாவாறு சான்றோய் (கம்ப - கிஷ்கிந்தா - நாடவிட்ட படலம் 51.)

கறுத்த குழல் :—1. கடவுட் கூருர் உளமெனக் குழலும் கொன்றை புறவகற்றி நின்றன (கல்லாடம் 1). 2. மணி (நீலமணி) வார் குழல் (திருக்கோவையார் 330). 3. காரினைக் கழித்துக்கட்டிக் கள்ளிநோடாவி காட்டிப் - பேரிருட் பிழம்பு தோய்ந்து நெறிவுறீ இப்பிறங்குகற்றைச் - சோர் குழற்றொகுதிச் சூழல் சும்மை செய்தனைய தம்மா - நேர்மையைப் பெருமை செய்த நிறைநறுங் கூந்த னீத்தம் (கம்பர் - கிஷ் - நாடவிட்ட 59). 4. இருள் சுடர் எதிராது எழிலியோ ரியல்பினிராது - கருமண லொழுக்கு நேவ நில்லா கதித்தசைவலம் புழுகனையா - உருவளர் கொன்றைகமுகு மெல்லென்று என விவை யொழித்து இயன்மணமே - மருவி மெய்யடியார் மலவிருள் தூக்கும் (திருவானைக் காப்புராணம் - அகிலாண்டேஸ்வர ஆராதனை செய். 27).

சிவந்த இதழ்:—1. நீர் அரமகளிர் செவ்வாய் காட்டிப், பசுந்தாட் சேக்கொளாம் பன் மலரத (கல் - 37). 2. கெண்டையங் தடங்கட்பாவை கேழ்கிளர் இதழ்க்கொப்பு உன்னில் - தொண்டையங் கனியுண்டென்று சொல்வனேல் அதுவுந்துப்பால் - உண்டிடும் விரும்பினோருக்கு உலப்புறுவமிர்த நல்கிக் - கொண்டிருந்திடினே ஒப்பாம் இல்லையேற் கூடாதன்றே (கந்தபுராணம் - அசுர - மாயைப்படலம் - செய். 44).

மறச்சிறுமி :—1. வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங்குமரனை (கந்தரலங்காரம் - செய்- 53). 2. கூதாள கிராத குலிக்கிறைவா (கந்தரநுபூதி 38). 3. வனசரர்கொடிச்சிதனை யாசிக்கும் யாசகனும் (வேடிச்சிகாவலன் வகுப்பு). 4. குளிர்புன மொய்த்திட்ட சாரலிற் போய்ச் சிறு குறவர்மகட்குச் சலாமிடற் கேக்கறு குமரனை முத்துக்குமாரனைப் போற்றுதும் (மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - காப்பு - 4).

விழிக்கு நிகாதம் :—இதில் வேலை விழிக்கு ஒப்பிட்டிருக்கின்றார். 1. கூர்வேல் விழிமங்கையர் (கந்தரநுபூதி 24). காய்சின வேலன்ன மின்னியல்கண் (திருக்கோவையார் 74).

பனைக்கைழகபட...கசக்கடவுள் :—1. பனைக்கைமும் மதவேழம் உரித்தவன் (திருநா - தேவா - கோயில்).

பதந்திடு நிகளத்து முளை :—காலில் பூட்டிய சங்கிலிக்கு (அதனைக் கழலவிடாமல் காக்கும்) முளை என்று கூறுதலும் ஒன்று.

தெறிக்க அரமாதும் :—அரம் - வாள்முதலிய ஆயுதங்களைக் கூர்மை செய்வதனுக்கு உபயோகமாகும் கருவி. 1. அரம்போலுங் கூர்மையரேனும் மரம் போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர் (திருக்குறள் 996). 2. தமிழ்க்குற்றமெல்லாம் அராவுமரமாயிற் றன்றே (கல்பராமா - தனியன்). 3. வாளரம் பொருத வேலும் (கம்பர் - பாலகா - மிதிலை காட்சி 14).

பருந்தழது...கவிப்புலவன் :—கவிப் புலவன் - நக்கீரர், இசை - நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படை - இப்பாடலை விருப்புடன் கேட்டனர் முருகப் பெருமான். 1. பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த புளர்முலைக் கருங்கண்வள்ளி - கன்னலும் அமுதுந்தேனும்

கைக்கும் இன்தீஞ்சொன் மாற்றி - தன்னிகர் புலவன் கூறும் தமிழ்ச்செவி சாய்த்துக் கேளா - அங்கில மனங்களிப்புற்று அறுமுகம் படைத்த கோமான் 2. அயின்மலி திருமால் வீழ்ந்து துணுக்கென எழுந்துநிற்ப - வெயின் மணியணை முடக்கு மெய்ந்நி மிர்ந்து ஓடி ஆடும் - மயின்மிசை அலையிற்றோன்றும் வளரிளம் பருதிப்புத்தேள் - இயன்மலி உருவந் தோன்ற இவர்ந்தறுமுகம் இலங்க. 3. பன்னிரு கதிரும் தோன்றும் பன்னிருமலைகள் போலும்,மின்னவிர் குழைகள் தாழ்ந்து விளங்குறுகுவ வுத்திண்டோள்-பொன்னரி மாலைதாழப் பொலன்கழல் புனைந்துவந்தென் - சென்னியின் மலர்ந்தகஞ்சந் திகழ்தர வந்து தோன்றி. 4. பூதநாதனுக்கங்காமப் புலவனைப்பூத முண்ணுங் - காதலால் நணுகும்போது ஓர் கதையினால் அலகிலண்டம் மோதினான் எனவே மோதி முடி தகர்த்ததனை வீட்டிமேதையாம் புலவரோடும் விடுத்தனன் முழையுளோரை என்னும் சீகாளத்திப் புராணச் செய்யுட்களால் உணர்க. 5. (நக்கீரச் சுருக்கம் - 116 - 119) அருவரை திறந்துவன் சங்காம கற்கிமுகி - அபயமிட அஞ்சலென்று அக்கீரனுக்குதவி அரசறிய வாமன முனிக்கொரு தமிழ்த்ரயமும் அபரிமிதமாக விவரித்த கடவுட் புலவன் (பூதவேதாள வகுப்பு) என்னும் அடிகளும் இங்கே ஆராயத்தக்கன.

பசித்தலகை முசித்தழுது முறைப்படுதல்...புசிக்க அருள்நேரும்:—1. வேகைக்கு விறகானே மெலியாநின்றேம் - மெலிந்த உடல் தடிப்பதற்கு விரகுங்காணேஞ்-சாகைக் கித்தனை யாசைபோதும் பாழில் - சாக்காடும் அரிதாகத்தந்து வைத்தாய். 2. சாவத்தான் பெறுதுமோ சதுமுகன்றான். கீழ் நாங்கண் மேனாட்செய்த - பாவத்தால் எம் வயிற்றில் பசியை வைத்தான் - பசிக்கல்லேம் எங்கட் கல்லேம் - (கலிங்கத்துப்பரணி, பேய்முறைப் பாடு, கண்ணி 4+5) 3. மதிதாந்து வரவொழிந்த மதலினைந்து சதமகன்-பதிதாந்து படை பயின்று சிறிதவிந்த பசியவே. 4. கருநிறங்கொடு உருவு கொம்பு வெருவும் உம்பர் பரி பிளந்து தசைமிசைந்து சிறதவிந்த கழிவிடும் பசியவே (தக்க யாகப்பாணி - பேய்களைப் பாடியது கண்ணி 12 13) வினைத்தலந்தனில் அலகைகள் குதிகொள விழுக்குடைந்து மெய் உகுதசை கழுகுண விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா (திருப் புகழ் 5).

சுரர்க்கு முனிவரர்க்கு...இடுக்கண்வினை சாடும்:—1. அரியுமயனோடு அபய மெனவே அயிலை அலைமேல் விடுவோனே (திருப்புகழ் 542) 2. அசுரர்கள் குடியே கெட அமரர்கள் பதியே பெற அதிரிடும் வடிவேல் விடும் அதிசூரா (திருப்புகழ் 449) 3. வேத லோகர் பொனிலத்தவர் சித்தாதி - பாரசீலமுனிவர்க்க முறையிட்டலற - வேலையேவி யவுணக்குல மிறக்க நகைகொண்ட சீலா (திருப்புகழ் 964).

சுடர்ப்பரிதி...பிரபை வீசும்:—1. கிரியலை வாரிச் சூரித்தப் - புணரியின் மூழ்கிக் கூளிகளிக்கக் - கிரணவை வேல் புத்தேளிர் பிழைக்கத் தொடு வேலவனே. (திருப்புகழ் 158).

துதிக்கு மடியவர்...துணையாகும்:—1. திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலுவாலே-ஒருத்தரை மதிப்பதிலை உன்தனருளாலே. (தனிப்பாடல்).

சோலற்கரி...அறத்தை நிலைகாணும்:—1. ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந் நாளும் - வானம் அரசாள வரம்பெறலாம்-மோனவீடு, ஏறலாம் யானைக்கிளையான் திருப் புகழைக் கூறினர்க்காமே யிக்கூறு (தனிப்பாடல்.).

தருக்கி நமன்...கழற்துநிகராதும்:—1 ஆறுமுகந் தோன்றும் எழில் அழகிய வேல் தோன்றுமவன் - ஏறுமயில் தோன்றும் எழில் தோன்றும்-சிறிவரு - சூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப் - பாரில் வழுத்தினோர்பால் (தனிப்பாடல் 1).

தனித்துவழி...துணையதாகும்:—1. எலம் வைத்த புயத்தில் அணைத்தருள் - வேலெடுத்த சமர்த்தை உரைப்பவர் எவருக்கு மனத்தில் நினைப்பவை யருள்வோனே

(திருப்புகழ் 499) 2. வேலுமயிலு நினைந்தவர் தந்துயர் தீரவருள் தரு கந்த நிரந்தர - மேலை வயலை யுகந்துள நின்றருள் பெருமாளே (திருப்புகழ் 920).

சலந்துவரும்...விருப்பமோடு சூழும்:—1. முதியவுணர் அன்றுபட்ட முதியசுடர் கன்று சுற்று முதுகழுகு பந்தரிட்ட வேலினன் (கடைக்கணியல் வகுப்பு) 2. அடலசுரர் உடல் பிளந்து நிணமதனில் முழுகியண்ட - அமரர் சிறை விடுப்பாசண்ட வடிவேலா (திருப்புகழ் 144).

திரைக்கடலை...விளையாடும்:—1. பரவையாழி நீர்மோத நிருதர் மாளவானுடு - பதியதாக வேலேவு - மயில்வீரா (திருப்புகழ் 698) 2. கிரியலைவாரிச் சூரிதத்தப் - புணரியின் மூழ்கிக் கூளி கயக்கக் - கிரணவை வேல் புத்தேளிர் பிழைக்கத் தொடுவோனே (திருப்புகழ் 158) 3. வடகிரி தொளைபட அலைகடல் சுவறிட மற்றுத் திக்கிறு மெட்டுத் திக்கினும்-வென்றிவாய - வலியுடன் எதிர்பொரும் அசுரர்கள் பொடிபட மட்டத் திட்டியர் கொங்கைக் குத்தி மலைந்தவேலா (திருப் 1017) 4. சமரமுகவெ லசுரர் தமது - தலைகள் உருள - மிகவேநீள் - சலதியலற நெடிய பதலை தகர அயிலை விடுவோனே (திருப்புகழ் 131).

திசைக்கிரியை...முகட்டினிடைபறக்க:—1. சோலை மடல்கொண்டு சக்ரமால் வரை யரிந்த வஜ்ர - பாணியர் தொழுந் திருக்கை வடிவேலா (திருப்புகழ் 216) 2. படர் தரு சிறைகள் முன்போற் படைத்த கொல்லென்ன நோக்கி-மிடல்கெழு வயிர வொள்வாள் விண்ணவர்க் கிறைவன் ஏந்தத் - தடவரை பிடுங்கிவானில் தாழிருங் காத்தால் வீசுங் கடவுண் மாகவிற்றின் செய்ய கனைகழல் வழுத்துவாமே (இலிங்க புராணம்).

திருந்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன் :—திருத்தணிகை மலை முருகப்பெருமாற்கு மிக உகந்தது. 1. விரையிடங் கொளும்போதினுள் மிக்க பங்கயம்போல் - திரையிடங் கொளு நதிகளிற் சிறந்த கங்கையைப்போல் - தரையிடங் கொளும் பதிகளில் காஞ்சியந் தலம்போல் - வரையிடங்களிற் சிறந்ததித் தணிகை மால்வரையே (செய். 218) (மந்தாரத்தினு மேருமால்வரை யினுமணி தோய் - கந்தாத்தவன் கயிலையே காதலித்தது போல் - சுந்தரக்கிரி தொல்புவி தனிற்பல வெனினும் - இந்த வெற்பினி லாற்றவும மகிழ்ச்சியுண் டெமக்கே (செய். 220) 3. தேவராயினும் முனிவராயினுஞ் சிறந்தோர் - எவராயினும் பிறந்தபின் இவ்வரை தொழாதார் - தாவராதிகள் தம்மினுங் கடையரே தமது - பாவராசிகள் அகலுமோ பார்வலஞ் செயினும் (226) என்னுங் கந்தபுராண வள்ளியம்மைத் திருமணப் படலச் செய்யுட்களால் உணர்க. 4. தினமும் உற்பல மலர் திருத்தணி இறை திருப்புகழ் (ஞானவேழ வகுப்பு) 5. திருத்தணி மலைக்கிறை திருப்புகழ் படிப்பவர் (திருக்கையில் வழக்க வகுப்பு.)

மலைவிருந்தன்:—1. பழமுதிர்சோலை மலை கிழவோனே (திருமுருகாற்றுப்படை வரி 317).

மயில் நடத்து குகன்:—1. விகடமுட னடைபயில் மயில்மிசை வரு (திருப்புகழ் 511) 2. நீலச்சிகண்டியி லேறும் பிரான் (கந்தரலங்காரம் 26) 3. தனி மயிலேறு மிராவுத்தனே (அல 50) 4. விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே (அலங்காரம் 65) கார்மயில் வாகனனே (அலங் 72).

வேல் முருகப்பெருமானுக்கு ஞான சத்தியாய் விளங்குவது. இதனானே முருகக் கடவுட்கு ஞான சத்திதான் என்னும் பெயருண்டு. 1. இச்சா ஞான கிரியையெனும் இவை மூன்றிலேயாய்க் கிளைத் தெழுந்திட்டு - அச்சாணுழிய யறச்சுவற்றும் அயில்வேலொருகை வலத்தமைத்து - நச்சாத வரைத்தெறு மொருகை நளினங் குறங்கின் அமைத்து இமையோர் - விச்சாதார் சூழ் ஞானசத்தி தான துருவம் விதிப்போரும் (தணிகைப் புராணம், அகத்திய னருள்பெறு படலம் 94). 2. பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்

புக்குச் சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடு வேல் (திருமுருகாற்றுப்படை வரி 45, 46) 3. குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவும் - அன்றங்கமரா் இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக் - கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் - மெய்விடா வீரன் கை வேல். 4. வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட - தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி - குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந் தொளைத்த வேல் உண்டே துணை. (தனிப்பாக்கள்) 5. ஒகையாற்றிரை முன்னுளில் உழக்குமா வினையும் வாட்டும் - மேக வெவ்வரையினெல்லை இடித்திடும் இமையோர் போற்றத் - தோகைமேல் உலவுங் கந்தன் சுடர்க்காத்திருக்கும் வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவ தெமக்கு வேலை (செவ்வந்திப் புராணம்). 6. பாலயிலுங் குழவியெனப் பாரி லுதியாமல் பாறையினுங் கடியமனப் பாவையர் மாலுறுமல் - சேலயிலுங் கொக்கென வெந்தீமை புரியாமல், சேனையிலும் யானையிலும் சிந்தனை வையாமல் - சூலையிலு நமன் றூதர் வாதையிலும் படாமல் சூறையிலுங் கொடியமனஞ் சுழன்று திரியாமல் - காலயி லும் பாம்பயிலுங் கார்மயிலை உகைத்தோன் கையயிலை மாலையிலுங் காலையிலும் பணி வாம். (திருத்தணிகைப் புராணச் சுருக்கம்). 7. வேலை நினைந்தாயோ வியன்கிங்கிணி சூழ்ந்த - காலை நினைந்தாயோ-கனபோரூர் - வேலையாச் சூழ்ந்து தொழுதாயோ நீ சூரியா - கார் இருளைப் போழ்ந்திடுவாள் ஏதோபுகல். (திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை - மாலை 51) 8. ஒளியாற் கதிரவுணர் ஊடலாற் காலன் - அளியாற் குளிர்மதியேயாகும். எளிதி னனி - தூரம்போய் மீளுதலால் சொன்மனமாம் போரூரில்-வீரன் காங்தேந்தும் வேல் 9. வாழியான நின்னுயுளு வன்மையும் வாழுங் - கேழில் சுற்றமும் படைகளும் வான் தொடக் கிளர்ந்து - பூழியாலுயர் மால்வரைச் சூழலிற் புகுந்த - ஊழிமாருதம் போலடும் எம்பிரானொரு வேல் (கந்த - அசுர - அவைபுகு படலம் 146.) 10. தாரகற் செற்ற தென்றால் தடவரை பொடித்த தென்றால் - வார்புனற் கடலுள் உய்த்த வலியரை மீட்ட தென்றால் - கூருடைத் தனிவேல் போற்றிக் குமான்றாள் பணிவதல்லால் - போரினைப் புரிதும் என்கைப் புலமையோர் கடனதாமோ (கந்த - யுத்த - இரணியன் யுத்த—32).

காழி கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிய

பஞ்சாக்கரமாலை

மூலமும்—பழைய உரையும்

காப்பு

1. வாரம் பரிவுபெற வந்தித்து முப்பொழுதா
நேரம் பணிந்து நினைந்துருகி—யேரம்ப
னைஞ்சுமுகச் சிந்துரனுக் காளானுற் சண்டனமக்
கஞ்சுமெழுத் தஞ்சுமர ணாம்.

[இது விநாயகர் துதி]

(இ - ள்.) அன்பினாலும் பத்தியினாலும் தோத்திரஞ்செய்து மூன்று காலமான சந்தி களில் நமக்கரித்து அனுசந்தானம் பண்ணி உள்ள முருகி ஏரம்பக் கணபதி யென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனாய் அஞ்சு முகங்களையுடைய ஞான வானையாகிய விநாய கனுக்கு அடிமையானால், மறலி நம்மைக் கண்டால் அஞ்சுவன். எழுத்தஞ்சாய ஸ்ரீ பஞ் சாக்கரம் நமக்குக் காவலாம்.

[கு - ரை.] வாரம்: அன்பு. பரிவு: பக்தி. முப்பொழுதாம் நேரம் பணிந்து: ஸாயகஸ்ய ஸந்த்யாத்ரய ஸேவீ | கிரியாதீபிகை. அனுசந்தானம்: இடைவிடாது தியானிக்கை.

2. கல்லேன் பிறநூல்கள்[1] ; காழியர்கோன் பாடலல்லாற்
சொல்லேன் ; சுரரைத் தொழநினையேன்—நல்லசிறு
செஞ்சதங்கை கொஞ்சுதண்டைச் சிற்றடிக்கன்[2] பாகவெழுத்
தஞ்சுதங்கை யாமலக மாம்.

[குருந்துதி]

(இ - ள்.) பதிவாக்கிய மல்லாத நூல்களை யதிகரியேன்; காழிக் கவுணியன் பாடலாகிய திருப்பதிகங்களை யன்றி மந்திரங்களை யாயினுஞ் சொல்லேன்; அவன் சிற்றடி யன்றி மந்திர ரூபிகளையும் பணிதற்கு நினைவதுஞ் செய்யேன். நல்லதாய்ச் சிறியதாய்ச் செம்பொன்னாற் செய்த சதங்கையுடன் தண்டை பொருந்திய அந்தத் திருவடிக்கு அன்புண்டானாற் பஞ்சாக்கரமானது என்னுடைய அழகிய கையில் நெல்லிக்கனி போலப் பலிக்கும். உ.

[கு - ரை.] பதிவாக்கியம்: சிவபெருமானே கடவுள் என்பது; 'கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்' என்றார் நாவுக்கரையரும். காழிக்கவுணியன்: ஞான சம்பந்தர்; காழியர் கோன் கழல் போற்றி. மந்திரேசுரர்: அஷ்டவித்தியேசுரர் முதலியோர்; அவரவர் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலுள்ள சப்தகோடி மகாமந்திர ராதியர். அஷ்டவித்தியேசுரராவார் அநந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, சிகண்டர், சிகண்டி.

(பி - ம்.) 1 பிறர் நூல்கள். 2 சேறடி.

நூல்

3. அஞ்செழுத்து மைம்பத்தொன் றுமெழுத்துப் போலன்றி
நெஞ்சழுத்து முட்பொருளை நீநினைந்து—தஞ்சமென
வெங்குநிறை வானமையு மிவ்வெழுத்தா மவ்வடிவிற்
றங்குபொரு ளானமையுஞ் சாற்று.

[இது நிட்கள வெழுத்து அஞ்சும் சகளவெழுத்தில் நிற்கும் நிலை சொன்னது]

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கரங்களை ஐம்பத்தோரக்கரங்களைப் போல எழுத்தென்று நினையாமல் அறிவிலே வடிவற நின்றழுந்தும் எழுத்துக்களென்று உட்பொருளை நினைந்து அந்த அஞ்செழுத்தே யாவர்க்கும் தஞ்சமாக, எங்கும் பூரணமாய் நிற்கும் நிலையுந் தரிசித்து, அந்தப் பொருளஞ்சும் இந்த எழுத்தானும் நிற்கும் நிலையும் அறிவாய். ௩

[கு - ரை.] அறிவிலே வடிவறநின்று அழுந்தும் எழுத்துக்கள் என்றது. அகார உகார மகங்காரம் புத்தி மகாரம் மனம் (சி. போ. iv. வெ 4) என்றதனை நோக்கி.

மன்னு மகாரம் மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
உன்னு முகார முபகரிக்கும்—முன்னாகும்
ஆங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்திவிடும். துகளறுபோதம், 14.
அவ்வுடனுவ்வுமவ்வுமனம்புத்தியகங்காரங்கள்
செவ்வியவிந்துநாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகும். சிவ - சித்தி, 193.

அஞ்செழுத்தே எங்கும் பூரணமாய் நிற்கும் நிலை: அயன், அரி, அரன், ஈசன், சதாசிவன் முறையே அக்கரம், புத்தி, மனம், சித்தம், உள்ளம் இவைகளை நடத்தி வியாபிக்கும். சிவ-சித்தி 193, 194.

4. தாபரமாம் லிங்கத்திற் சங்கமத்திற் றண்டலத்திற்[1]
தீபாவு குண்டத்திற் சிந்திக்க—மாபரனு
ரங்கங்குத் தோற்றுதல்போ லஞ்செழுத்தா மப்பொருளுக்
கங்கங்க ளாமெழுத்தஞ்[2] சும்.

[இது சிவபெருமான் சிவலிங்கத்தினிடத்திற் பிரசன்னம்போல
பஞ்சாக்கரத்திலும் பிரசன்னமாம் என்பது]

(இ-ள்.) தாபரமாகிய சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலும், உற்சவ பேதங்களிடத்திலும், வேதிகையிடத்திலும், அக்கினி குண்டத்திலும் ஆவாகித்துத் தியானிக்க, நிட்களமாகிய சிவன் அந்தந்த இடங்களிலே பிரசன்னமானாற்போல, பஞ்சாக்கரமாகிய நிட்களப் பொருள்களும் இந்த வடிவாகிய பஞ்சாக்கரங்களிலே தரிசனப்பட்டவர்களுக்குத் தோன்றும். ௨

[கு-ரை.] தாபரமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுவது திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூலத்தானங்கள். தண்டிலம், தண்டலம் ஒரு பொருளன. 'தருமணன் மணிமுத் தாகத் தண்டலமியற்றி' என்பது சூளாமணி; 'தண்டிலந்தனினும் பகர்தரு மிலிங்கமூர்த்தியினும்' என்பது காஞ்சிப்புராணம்.

(பி-ம்.) 1 தண்டிலத்தில். 2 எழுத்தீதஞ்சு.

5. அகராதி யீரெட்டா மச்சொழித்தை யைந்தா
முகராதி யைநான்கொன் றொன்று—நகராதி
சுன்மூன்று நீக்கிநமச் சொல்லிமக ராதிபத்தி
னன்மூன்று லஞ்செழுத்தா நன்கு.

[இது பஞ்சாக்கரத்துக்கு அக்கரச்சேர்வைவிதி சொன்னது;
சிவலிங்கத்துக்குப் பாடாணசுத்தி சொன்னதுமாம்.]

(இ-ள்.) அகார உகார மகாரங்களிடத்திற் றோற்றப்பட்ட ஐம்பத்தோரட்சரத்திலும் பிரமாவினுடைய வங்கிசமாகிய அகாரத்திற் றோன்றிய அச்சாகிய பதினறு எழுத்தையும் கீழாகக் கழித்து, உகாரத்திற் றோன்றிய இருபத்தஞ்சு எழுத்தாகிய கவர்க்கம் நான்கும், சவர்க்கம் நான்கும், தவர்க்கம் நான்கும், பவர்க்கம் நான்கும் ஆக இருபதெழுத்தும் ங, ஞ, ண, ந, ம வாகிய சுன்னெழுத்து ஐந்தும் ஆக இவ் இருபத்தைந்தெழுத்தும் விட்டுணு வங்கிசமாகிய உகரத்திற் றோன்றினமையால் இதுவுங் கீழாகத் தள்ளிச் சிவனை நமக்காரம் பண்ணுதல் விட்டுணுவுக்குள்ள தொழிலாகையால், சுன்னகிய எழுத்தஞ்சில் ஙகார ஞகார ணகாரமாகிய மூன்றெழுத்தையும் நீக்கி நகார மகாரமாகிய இரண்டெழுத்தையுங் கூட்டி நமவாக்கி, அப்பால் உருத்திராங்கிசமும் மயேச்சுராங்கிசமும் சதாசிவாங்கிசமும் விந்து நாதமுமாகிய மகாரத்திற் றோன்றிய எழுத்து பத்தினுட் சிகார வகார யகாரங்களாகிய அக்கரங்களைக் கூட்டிச் சிவாய என வைத்து நமசிவாய எனச் சிவனையும் சிவனை நமக்காரஞ் செய்வாரையுங் காட்டியது. ௩

6. தொழுதிடுதல் சுத்தனெனுந் தூயோன் பொருட்டென்
றெழுமொழியாய் நிற்கு மியல்பாய்—வழுவறவே

தூலமு வைந்தாகிச் சூக்குமமு வைந்தாகு
மேலுரைக்கிற் றுன்பெருகு மிக்கு.

(இ - ள்.) சுருதி மிருதி பிரம விட்டுணுக்கள் முதலாயுள்ளார் நமக்கரிக்கைக்குத் தேவனுயுள்ளவன் நின்மலனுகிய சிவன்; அவன் பொருட்டு நமக்காரமென்ற சத்தத் துக்கு அர்த்தமாய் வெளிப்பொருளாய் யாவர்க்குந் தெரியாத பொருளாகிய தூல பஞ்சாக் கரம் பதினைந்துஞ் சூக்கும பஞ்சாக்கரம் பதினைந்துமாக திவ்வியாகமங்களில் அருளிச் செய்தவாறு இந்நூலிற் சொல்லப்பட்டது. அனைத்தும் விரிக்கிற் பெருகும். சு

தூல பஞ்சாக்கரம்

7. ஓங்கு மகார வகார மகாரமதன்
பாங்கணையும் விந்துப் பரநாதம்—ஆங்குப்
பிரணவமாய்ப் பீடங்க ளாய்ப்பிரம ரேகை
மருவுநக ராதியுடன்[1] வந்து.

[இது நகாரதியாக நகாரங் கீழ்ப்பீடமும், மகாம் நடுக்கண்டமும், சிகாம் மேற்பீடமும், வகாம் கலவபத்திரமும், யகாம் மேற்பூசாங்கிசமுமான சிவலிங்கமும் தூலபஞ்சாக்கர மென்றது.]

(இ - ள்.) அகார உகார மகாரங்கள் மூன்றுந் தம்மிற்கூடிப் பிரணவமாம். அவை சிவலிங்கத்துக்கு அகாரங் கீழ்ப்பீடமும் உகாரம் நடுக்கண்டமும் மகாரம் மேற்பீடமு மாம். மகாரத்தில் உரைப்பு கலவபத்திரத்துடன் அட்டபெந்தனத் தானமும் பிரம ரேகையாகத் திருமேனியைச் சுற்றின ரேகைக்குக்கீழ் சதாசிவத்தானமுமாம். சுற்றின ரேகை விந்துத்தானமும் மேல் முகுளிதமாக எழுந்திருந்தது நாதமும், அப்பாலுள்ள திரு மேனி பரவிந்துவும் பரநாதமுமாக, சிவலிங்கப் பெருமானுக்குக் கீழ்ப்பீடமும் திரு மேனியானது. க

[கு - ரை.] அகார உகார மகங்காரம் புத்தி........நாத முளவடிவா நாடிற் பிரண வமாம். (சி. போ.)

(பி - ம்.) 1 நகாதியுமன் வந்து.

8. பிரமன்கீழ் மாயனடுப் பிஞ்ஞகன்மே லீசன்
பரமுள்ள லிங்கத்தின் பாங்காம்—தெரிவுறுமப்
பூசாங்கம் விந்துவுட னுதம் புணர்ந்தநிலை
பேசாய் நகாதி பெற்று.

(இ - ள்.) முன் சொன்ன கீழ்ப்பீடம் பிரமாவைச் சேட்டிக்கும் பிரமசத்திக்கு அதிட்டானமாக விருக்கும். நடுவிற் கண்டம் விட்டுணுவைச் சேட்டிக்கும் விட்டுணு சத்திக்கு அதிட்டானமாகவிருக்கும். மேற்பீடம் உருத்திரனைச் சேட்டிக்கும் உருத்திர சத்திக்கு அதிட்டானமாக விருக்கும். கலவபத்திரம் மகேசுரனைச் சேட்டிக்கும் மகேசுர சத்திக் கதிட்டானமாயிருக்கும். இந்த நாலு காரணேசுரருக்கும் இடம் ஏதென்னில் அனுகாரமாயும், சதுரமாயும், வட்டங்களாயும், திரிகோணங்கள்பெற்று வரையுடைத் தாயும், பீடம் மூன்றினுக்குள்ளிலும் அடங்கின இலிங்கத்தினுடைய அதோபாகமாய்த் தன்னுடைய சத்திகளாகிய பீடங்கள் மட்டிலே அந்த நாலுகாரணேசுரருக்கும் இடமா யிருக்கும். இவை பீடங்களான் மறைந்து தெரியாத இலிங்கம். இனி, பீடத்திற்கு மேற் பூசாங்கிசமான சிவலிங்கமாய், மேல் விந்து நாதமாய் விந்து நாதத்தின் கூட்டுற வாகிய பீடத்துக்கு மேற்பட்ட இடத்தில் சதாசிவம் நிலைபெற்றிருக்கும். இவைகள் அஞ்சையும் நகாமாதியாகிய தூல பஞ்சாக்கரமாகக் காணப்படும். உ

9. மண்ணீ ரனலிலம் வான்கந்த மாதிருண
மெண்ணீரைந் தா[1] மிந்தி யங்கடின—முண்ணெகிழ்ச்சி
வெம்மை சலிப்பு[2] வெளிகுணியே தானாக
நம்முதலாய் நிற்கு நயந்து.

(இ-ள்.) பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்திலும் இவைகளுக்குக் குணமாகிய கந்தம் இரதம் ரூபம் பரிசம் சத்தம் ஐந்தும், ஆக்கிராணம் சிஃவுவை சட்சு தொக்கு சோத்திரமாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், உபத்தம் பாயுரு பாணி பாதம் வாக்காகிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், கடினம் நெகிழ்ச்சி வெம்மை சலிப்பு வெளியாகிய பூதகுணி ஐந்துமாகிய இவைகளைக் கூட்டிச் சேட்டிப்பன் நகர முதலாகிய தூல பஞ்சாக்கரத்தினால். ௯

(பி - ம்.) 1 ஐஞ்சாம். 2 நலிப்பு.

10. சேர்ந்த நிவர்த்திபிர திட்டை திகழ்வித்தை
சாந்தியுடன் சாந்தியா தீதகலை—சேர்ந்த
கருமந் துலையொப்புக் காணு மளவுந்
தரும்நக ராதிமுதற் றான்[1].

(இ - ள்.) பிருதிவி தத்துவம் இடமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மம் கிடக்கும் நிவர்த்தி கலையும், அப்பு தத்துவம் இடமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மம் கிடக்கும் பிரதிட்டாகலையும், தேயு தத்துவம் இடமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மம் கிடக்கும் வித்தியாகலையும், வாயு தத்துவம் இடமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மம் கிடக்கும் சாந்திகலையும் ஆகாச தத்துவம் இடமாகக் கட்டுப்பட்ட கன்மம் கிடக்கும் சாந்தியதீதகலையும் ஆகிய பஞ்சகலைகளினும் சர்வான்மாக்களுக்கும் செய்த கன்மங்களைச் சேர்த்துக் கன்மம் துலையொக்குமளவும் இவைகளை நிவர்த்தியாதிகலை முதலாக நகாராதியான தூலபஞ்சாக்கரம் அஞ்சும் நின்று நடத்தும். ௰

(பி - ம்.) 1 தருமன் னகாரமுதற் றான். (அச்சுப் பிரதி)

11. சாக்கிரமே யாதி தருமவத்தை யைந்தினையு
நீக்கவருஞ் சுத்த நிகழ்கருவி—யாக்கியிடு
மேலா லவத்தைவர மேவியுணர் விக்குமதன்
பாலா நகராதி பண்பு.

(இ - ள்.) கீழாலவத்தையும் மத்தியாலவத்தையும் தரிசிக்கும்போது, சுத்தவித்தையைக்கொண்டு சாக்கிராவவத்தையையும், மயேச்சுரத்தைக்கொண்டு சொப்பனாவவத்தையையும், சதாசிவத்தைக் கொண்டு சுழுத்தியவத்தையையும், சத்திதத்துவத்தைக் கொண்டு துரியாவவத்தையையும், நாததத்துவத்தைக் கொண்டு அதீதவவத்தையையும் இப்படிப் பஞ்ச தத்துவங்களைக் கொண்டு அவத்தைகளைத் தரிசித்து அவ்வளவிலே நின்றால் சுத்தவித்தை முதலான ஐந்து தத்துவங்களினிடமாக நின்று நகாராதியான அஞ்செழுத்தென்னும் தூலபஞ்சாக்கரம் பதமுத்திகளைக் கொடுக்கும். ௧௧

12. வருஞ்சத்தி யோசாதம் வாமமகோ ரந்தற்
புருடத்தோ டீசானம் போற்றக்—கருமப்[1]
பரிபாக நோக்கிப் படைப்பாதி சத்தி
தெரிவா நகராதி சேர்ந்து.

(இ - ள்.) சத்தியோசாதம் வாமம் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானமாகிய ஐந்து திருமுகங்களிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மசாமீபம் பிறக்குமளவும் சிருட்டி திதி சங்கம்

திரோபவம் அனுக்கிரகமாகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்விக்கும் பஞ்ச சத்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டிருப்பன நகாராதியான தூலபஞ்சாக்கரம். ௬

(பி - ம்.) 1 கன்ம பரிபாகம்.

13. கன்மசா தாக்கியத்திற் கத்திருசா தாக்கியத்தின்
றன்மைதரு மூர்த்தியமூர்த் தங்களென—நன்மையுருச்
செய்துசா தாக்கியத்திற் சேர்சிவசா தாக்கியத்தி
லெய்துநக ராதிகடா னென்.[1]

(இ - ள்.) பீடலிங்கமாய் அஞ்சுமுகமான கன்மசாதாக்கியத்திலும், நாலுமுகமாகிய பீடமில்லாத இலிங்க சொரூபமான கத்திரு சாதாக்கியத்திலும், ஏகமுகமான மூர்த்தி சாதாக்கியத்திலும், சோதிலிங்கமான அமூர்த்திசாதாக்கியத்திலும், ஞானமயமான சிவ சாதாக்கியத்திலும், நிற்பன நகாராதியான ஐந்து தூல பஞ்சாக்கரம். ௭

[கு - ரை.] கன்ம சாதாக்கிய மென்பது நிவர்த்தியான கிரியையிலே தோன்றி நாதமயமான லிங்கத்தையும், பிந்து மயமாகிய பீடத்தையும் பொருந்தித் தொழிற்பட்டிருக்கும்; கர்த்திரு சாதாக்கியம் பிரதிஷ்டையான ஞானத்திற் றோன்றி பளிங்கொளியாய் திவ்ய லிங்கமுமாய் நடுவில் நான்கு முகங்களும் எட்டுக் கைகளுமுடையதாகவு மிருக்கும். மூர்த்தி சாதாக்கியம் இச்சாசத்தியிலுண்டாகி காலாக்கினியை யொத்த பிரகாசத்தை யுடையதாய் இலிங்கவடிவாகி அதன் ஊர்த்துவபாகத்தில் ஒரு திருமுகமுடையதாகவிருக்கும்; அமூர்த்திசாதாக்கியம் சாந்தியான ஆதிசத்தியிற்றோன்றி கோரஸ்தம்பாகிருதியாக கோடி சூரியப்பிரகாச முடையதாக விருக்கும்; சிவசாதாக்கியம் சாந்தியதீதையான பராசத்தியிற் றோன்றி அதிசூக்குமமாய் அளவிலாச் சோதிமயமாக விருக்கும். பொதுவாகக் கூறுமிடத்துப் பரசிவம் பரை, அபரை, இச்சா, ஞான, கிரியாசத்திகளோடு கூடி ஈசான முதலான மூர்த்த பேதங்களாகும். இதன் விரிவைச் சதாசிவ ரூபத்திற்காண்க.

(பி - ம்.) 1 என்.

14. பன்னுவியோ மாத்திரமும் பாசுப தாத்திரமு
முன்னுவகோ ராத்திரமு மொண்சுரிகை—யென்னவரு
மத்திரமு மன்னுசிவ வத்திரமு நம்முதலாய்ச்
சத்தியமா திக்குள்ளாந் தான்.

(இ - ள்.) சத்தியோசாதத் திருமுகத் துவாரத்தின் நின்ற வியோமாத்திரமும் வாமதேவத் திருமுகத் துவாரத்தினின்ற பாசுபதாத்திரமும் அகோரமுகத் துவாரத்தினின்ற அகோராத்திரமும் தற்புருடமுகத் துவாரத்தினின்ற சுரிகாத்திரமும் ஈசான முகத்துவாரத்தினின்ற சிவாத்திரமுமாகிய பஞ்சவத்திரமும் பாசச்சேதம் பண்ணுவதாய் நின்று சாதிக்கும் சிவாத்திரமாகவும் ஆக வியோமாத்திர முதலான அஞ்சத்திரத்திலும் நகாராதியான தூல பஞ்சாக்கரம் நிற்கும். இவற்றில், நித்திய நைமித்திய தீக்கை பிரதிட்டை மகோற்சவ முதலான யிவையிற்றுக்குப் பாசுபதாத்திரமாகவும், அனுக்கிரக நிக்கிரகங்கள் பண்ணுவது மூர்த்திகொண்ட அகோராத்திரமாகவும், இட்டகாமியங்களைக் கொடுப்பது சுரிகாத்திரமாகவும், நித்தியபூசைக்கு அத்திரத் துவாரபாலராய் நிற்பது வியோமாத்திரமாகவும் கொள்வர். இவையிற்றில் வடிவறுதியான சிவாத்திர மொழிய நின்ற நான்கத்திரமும் பூசையிலே போகாங்கத்திற் காணப்படும். ௮

15. சேர்த்த விதயஞ் சிரசு சிகைகவச
நேத்திரமென் றைந்தாகி நின்மலமே—யார்த்துளதாம்

அங்கங்க ளைந்தா யனுவாகிப் போகமவை
தங்குநக ராதிகளாற் றுன்.

(இ - ள்.) இருதயஞ், சிரசு, சிகை, கவசம் நேத்திர மென்னும் ஐந்தும் திரு மேனியாக நின்ற வங்கங்களைத் தியானஞ் செய்து, அந்த நிலைகளைப் பெற்ற அனுசதா சிவரானவர் இருதயத்திற்கு அக்கினி திக்கிலும், சிரசிற்கு ஈசான திக்கிலும், சிகைக்கு நிருதிதிக்கிலும், கவசத்திற்கு வாயுதிக்கிலும், நேத்திரத்திற்கு ஈசானத்திலும் மேற்கிலு மாகச் சதாசிவ மூர்த்தியைப் போகாங்கமாகச் செபித்திருப்பார்களாகையால், அந்த இருத யாதி ஐந்திடத்திலும் நகராதியான தூலபஞ்சாக்கரம் அஞ்சும் பஞ்சானுக்கிரகத் தைப் பண்ணிநிற்கும். கூ

16. வாக்கவையாம் வைகரிமுன் மத்திமை பைசந்தி
சூக்குமைமா மாயையிவை தோன்றியே—யாக்கமுட
னித்தமாம்[1] வாக்கைந்து நிற்கநக ராதிகடாம்
வைத்ததா மென்றுணர்வாய்[2] மற்று.

(இ - ள்.) வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை, சுத்தமாயை யாகிய ஐந்து வாக் கிலும் நகாராதியாகிய தூலபஞ்சாக்கர மைந்தும் நின்று இந்த வாக்குகளினால் ஐம்பத் தோ ரக்கரங்களைப் பிறப்பித்தும், அவைகளால் எண்பத்தொரு பதத்தையும் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களையும் சதுர்வேதங்கள் முதலான விவையிற்றையும் யுண்டாக்கி வைகரி வியவகரிக்கும். க௦

(பி - ம்.) 1 நித்தமாய். 2 றருள்வா.

17. சத்திகடான் சத்தியத்தி லெட்டுத் தசமூன்று
மத்தகைவா மத்திலகோ ரத்திருநான்—கொத்தநான்
கப்புருடத் தைந்தீசத் தாமுப்பத் தெண்கலையி
னெப்பினக ராதி யுறும்.

(இ - ள்.) சத்தியோசாதத்தில் எட்டுச் சத்தியும், வாமதேவத்தில் பதின் மூன்று சத்தியும், அகோரத்தில் எட்டுச் சத்தியும், தற்புருடத்தில் நாலு சத்தியும், ஈசானத் தில் ஐந்து சத்தியும் நிலை பெற்றிருக்கும். சத்தியோசாதம் உபத்தத்திலும், வாம தேவம் குய்யத்திலும், அகோரம் இருதயத்திலும், தற்புருடம் வக்த்ரத்திலும், ஈசானம் மூர்த்தாவிலும் இப்படி அட்டத்திரிம்சா சக்திகளும் நிற்க, இவர்களைச் சத்தியோசாத மாதியாக நகாராதி ஐந்துமான தூலபஞ்சாக்கரம் சேட்டித்து நிற்கும். மரீசியாதியான சக்தி முப்பத்தெட்டையும் ஈசான சர்வவென்னும் பதங்கள் முதலான முப்பத்தெட்டுப் பதங்களையும் சிவாகமங்களிற் கண்டு கொள்க. கக

18. படைத்து மவையளித்தும் பண்ணியவை யெல்லாந்
துடைத்து மறைத்துந் துயர்நின்—றெடுத்து
மொழியாத வைந்தொழிலு முய்த்திடுநவ்[1] வாதி
மொழியான வஞ்செழுத்து முன்.

(இ - ள்.) சிருட்டித்துந், திதித்துஞ், சங்கரித்துந் திரோபவித்தும், அனுக்கிரகித் தும் நிற்கும் பஞ்சகிருத்தியத்தை நகாதியான தூலபஞ்சாக்கரம் ஐந்தும் நடத்தும். உ

(பி - ம்.) 1 உய்த்திடும்.

19. பிராணாதி காலைந்தும் பேதித்து நிற்கக்
கிராணாதி யைந்தினையுங் கிட்டித்—திராணமெனுங்
கந்தாதி யைந்தினையு நாகாதி கால்கொள்ள
முய்ந்தே நகராதி யுற்று.

(இ - ள்.) பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன் என்னும் இவை யைந்தும் தேகத்திலே ஒவ்வோர் இடங்களைப்பற்றிநிற்க, நாகன், கிருகரன், கூர்மன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் என்னு மிவை யைந்தும் ஆக்கிராணம், சிங்குவை, சட்சு, தொக்கு, சோத்திரம் இவைகளிலே நின்று கந்தம் ரசம் ரூபம் பரிசம் சத்த மிவைகளைக் கிரகிக்கத்தக்கதாக நகராதியான தூலபஞ்சாக்கரம் ஐந்தும் நிற்கும். கங

20. வித்தை கலையோ டிராக மிகுசுத்த
வித்தைமுதன் மூன்றியற்ற விந்துமுதல்—உய்த்திடும்போய்
மாயை நியதியைப்பின் மன்னுதுடி மானையிவற்
றேயுநக ராதிகடா னிங்கு.

(இ - ள்.) வித்தியா தத்துவத்தையும் கலாதத்துவத்தையும் அராக தத்துவத்தையும், அடைவே சுத்தவித்தையும் மயேசுரமும் சாதாக்கியமும் சேட்டித்து ஆன்மாவினிடத்தே ஞானத்தையும் இச்சையையும் கிரியையும் எழுப்பண்ணி, விந்துவானது அசுத்தமாயை யையும், நாதம் நியதியையும் காலத்தையும் புமானாகிய புருடனையும் சேட்டிக்க நகராதி யான தூலபஞ்சாக்கரம் ஐந்தும் சுத்தைவித்தையாதியான சிவதத்துவ மைந்தினும் நிற்கும். கச

21. தானில்லை முன்னைத் தமமில்லை மன்னுமிறை
யோனில்லை சத்தியெனு மொன்றில்லை—மானில்லை
யென்றமுத லைந்தி னிழப்பதுவே பெத்தமென
நின்றநக ராதிகடா னேர்ந்து.

(இ - ள்.) பெத்த பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்து நின்றதனால் நவ்வென்னுமெழுத் தில்லையென்னும் பொருளைச் செய்வதாகக்கண்டு தானும் தான்சேட்டிக்கின்ற ஆணவ மும் அந்த ஆணவ மிழப்பித்த சிவமும் அருளும் இந்த வேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயக் கின ஆன்மாவும் அறச் சர்வசூனியம் பண்ணுதலால் நவ்வாகிய தானில்லை; மவ்வாகிய மலமில்லை; சிவ்வாகிய சிவமில்லை; வவ்வாகிய அருளில்லை; யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை யெனவாக்கின. நகராதியாகிய தூலபஞ்சாக்கரம் நின்ற முறைமையும் இவ்வாறும். கரு

தூல பஞ்சாக்கர முற்றும்.

சூக்கும பஞ்சாக்கரம்

22. தூலமிது சூக்குமங்கேள் தூலம் பதினைந்தின்
பாலுளவாய் நின்று பயனறிந்து—மேலுணர்வில்
நின்றசிவ முன்னுக்க[1] நீடுவாய் நின்றுநம
வென்றவைகீ ழிட்டே யிரு.

[இது சூக்கும பஞ்சாக்கரம் மாறிநின்ற நிலை சொன்னது]

(இ-ள்.) தூல பஞ்சாக்கரம் இவ்வாறு தரிசித்து இதில் ஆன்மவுபாதி, சிவவுபாதி த நீக்கி, மேலாகிய ஞானவறிவினாலே முன்கீழ்ப்பட்ட சிவத்தையும் அருளையும்

மேற்படுத்தி திரோபவத்தையும் ஆணவத்தையும் கீழ்ப்படுத்தி, தான் அருளிடமாக நடுவே நிற்பது சுத்தபஞ்சாக்கரமாகிய சூக்கும பஞ்சாக்கரம். ௧

(பி - ம்.) 1 முன்னுக.

23. ஆனந்த மாடவெளி யம்பலத்தி லானந்தத்
தானந்த மாமறைப்பின் றன்முதல்கெட்—டானந்த
மாறுத மேலீ டனவரதத் தாண்டவமாய்க்
கூறுத வஞ்செழுத்துங்[1] கூறு.[2]

(இ - ள்.) சிவானந்தத்தின் மேலீடாகிய திருக்கூத்து சிகாரமாக, இந்த ஆனந்தத்தை இவனுக்குத் தோற்றவாக்கி இவனுக்குப் பாவாபாவ மிரண்டுமற, பரையாகிய சிதம்பரம் வகாரம்; இதில் ஆனந்தமாகிய சுகமெல்லாம் தானற நின்று அனுபவிப்பது யகாரம்; கீழ்ப்பட்ட ஆணவத்தையும் மேற்பட்ட சிவத்தையும் அறிவிப்பானுன ஆன்மாவையும் இவைகள் அனைத்தினையும் தெரியாமல் மறைத்து நிற்பது நகாரம்; ஒருகாலும் ஒழியாத ஆனந்தம் வளர்க்கைக்குத் தான்கெட்டுச் செல்லுமது மகாரம்; இப்படியானந்தத் தாண்டவமாய் நிற்பது சுத்த பஞ்சாக்கரம். ௨

1 அஞ்செழுத்தின். 2 கூத்து.

24. பரை துடிவா ழிச்சை[1] பரிந்தளித்து வீசும்
வரதஞா னம்மபயம்[2] வன்னி—கிரியை
மலமழித்து நல்கும் மலரடிக ளிவ்வைந்[3]
துலவி லுபாங்கமென வோது.

[இரண்டு திருவடிகளும் பாசச்சேதம் பண்ணும் என்றது.]

(இ - ள்.) தமருகம் பராசத்தியாகவும், வரதமாக வீசியகை இச்சாசத்தியாகவும், அபயமாக வமைத்த கை ஞானசக்தியாகவும், அக்கினி கிரியாசக்தியாகவும் அபசாரமர்த்தனம்[4] பண்ணின திருவடித்தொழில் ஆதிசத்தியாகவும் உபாங்கங்களில் இவ்வகைத் திருக்கூத்து நிற்கையால், சிகாரம் பரையாகவும், வகாரம் இச்சையாகவும், யகாரம் ஞானமாகவும், நகாரம் அக்கினியாகவும்[5] மகாரம் மலமாகவும் சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நிற்கும். ௩

(பி - ம்.) 1 வாளிச்சை. 2 வரதஞா னந்தபயம், வரதஞா ஞனந்தபயம். 3 மலரடியிவ்வைந்தும். 4 அபத்தனம். 5 வன்னியாகவும்.

25. தற்பதத்திற் சீயொடுவாத் தாமிரண்டு நீயென்னுஞ்
சொற்பதத்தில் யவ்வுந் துரிசற்று—முற்பதநீ
யாகின்று யென்றபதத்[1] தற்றநம வும்பெற்றே[2]
யேயுந்தான் சத்திமூன் றென்.

(இ - ள்.) வேதாந்த மகாவாக்கியமாகிய தற்பதத்திற் சிவமும் அருளுமான சிகாரமும் வகாரமும், தொம்பதத்தில் ஆன்மாவாகிய யவ்வும், உபாதிகழன்ற அந்தப் பொருள் நீயாகின்று யென்ற அசிபதத்தில் ஆணவக்கேடும் விசுவமறைப்பும் பெறுதலால் திரோதாயியும் ஆணவமுமான அழிவே நித்தமாகப் பெற்று அத்தானத்திரயமான வட்டத்தில் தத்துவமசி யென்னும் மூன்று பதமும் தத்தநதோம், நீ யசியானும் என்னும் தானவட்டத்திற் றிருக்கூத்துச் செய்தலால், இதிற் சிகாரமாதியான சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நின்றவாறு உணர்க. ௪

(பி - ம்.) 1 என்றபடித். 2 வும்பெற் றேயுங்.

26. ஒத்த அடியினுப தேசமியோ கம்வாதம்[1]
வைத்தவப யம்பரிசம் வன்னியினற்—சுத்திசெயுங்
கன்மமிருட் கேட்டிற் கமலபதஞ் சூட்டுமிதன்
றன்மை யவுத்திரியே[2] தான்.

(இ - ள்.) தமருகமான பறையால் உபதேச தீட்சையும், வாதமாக வீசுங்கையான இச்சையினு லயிக்கியமான[3] யோகதீட்சையும், அபயமான ஞானத்தால் பரிசதீட்சையும், கிரியையான அக்கினியினற் பாசச்சேதனமாகிய சஞ்சிதநட்டமும், சீபாதங்களான ஆதிசத்தியால் ஆணவத்தைக் கெடுத்துத் திருவடிப்பேறு செய்தலுமாகிய ஞான தீட்சையுமுடைய திருக்கூத்தில் சத்தியோ கிருவானமாகிய ஆறுவகைத் தீட்சையும் சிகாரமாதியான சூக்குமபஞ்சாக்கரமாய் நிற்கும். உபதேச தீட்சை, யோக தீட்சை, பரிச தீட்சை மூன்றனுள்ளும் சட்சு தீட்சையும், மானததீட்சையும், சாத்திரதீட்சையும் அடங்கும். ௫

(பி - ம்.) 1 ஒத்த அடியுப தேசம்யோகமே வாதம்,ஒத்த வுபதேச நல்யோக மேவாதம். 2 பவுத்திரியே. 3 யிக்கான.

27. கண்டிவினி தாமுலகு கக்கினசோ[1] ரூய்ச்சிவமாய்க்
கண்டு பிரிவொருகாற் காணமற்—கொண்டிடுமுன்
னுதியிருள்[2] கீழிட் டருள்சிவமே லாகநடுப்
போதநிலை நின்றிடுமெய் பூண்டு.

(இ - ள்.) சர்க்கரை போல உருசித்த பிரபஞ்சம் கான்றசோறு போல அருசியாம்; எவ்விடமும் சிவநாட்டமே தோற்றமாய்ப் பொருளுடன் கூடின ஐக்கியம் இரண்டறக் கண்டு, கண்டவைக்கியம் தோற்றாமல் திரோதாயியையும், சிவானுபவ மேலீட்டால் ஆணவத்தையும் கீழ்ப்படுத்தித் தான் பறையிடமாக நின்று வாழ்வான். இதிற் பிரபஞ்சமெல்லாம் சிகாரமாயும், அதனுடைய தோற்றாவு வகாரமாயும், இரண்டற நின்று கண்டநிலை தானாகவும், சிவமிது அருளிது நாமிதுவென்று பகுப்பற நிறுத்தினது நகாரமாகவும் இவைகளெல்லாம் சிவானுபவ மேலீடாகவே வளர்தல் மகாரமாகவும் சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நின்றவா றுணர்க. ௬

(பி - ம்.) 1 கான்ற. 2 ஆதியருள்.

28. சுகப்பே றளித்தல்[1] சுகவொழிவிற்[2] றேன்றல்
சுகத்தோற்ற மற்ற சுகமே—மிகுத்தநிலை
யாக்கந் திதியழித்த லாதி மறைப்பொருளாற்[3]
காக்குந் தொழிலைந்துங் காண்.

(இ - ள்.) சிவானுபவ உதயம் சிருட்டியாகவும், அந்த அனுபவத்தை யொருவர் பெறுதல் திதியாகவும், அந்த அனுபவம் ஒருவனை யழித்து உதயமாதல் சங்காரமாகவும், அந்த அனுபவம் பிரிவறத் தோற்றமற்றிருத்தல் திரோபவமாகவும், சுகத்தின் மேலீடே அனுக்கிரகமாகவும், அனுபவத்திற் பஞ்ச கிருத்தியத்திற் சிகாரமாதியாகிய சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நின்றவாறு காண்க. ௭

1 றெழித்தல். 2 சுகமழிவிற். 3 மறைப்புப் பொருளாற்.

29. தற்போக்குப் போக்கொருகாற் றுவாமற் றற்பரமாய்
சிற்போதம் போன நிறையுடைமை[1] —முற்போக்

குதய மிவைமறைத்தே யூட்டுதன் மேலும்[3]
புதுமைசெய லிங்கின் பொருள்.

(இ - ள்.) சிவானுபவமாகிய உதயத்தாற் றற்போதம் நட்டமாகத் தன் நிலை யழியாத இவனுக்கு அனுபவத்தைக் கொடுத்தல் வகாரமாகிய சிவானுபூதியாய் அந்தப் பொருளாகியே நின்று அனுபவிக்கிற இவன் பெறுதி நிறையாமல் நிற்பது யகாரமாகவும் இவனுடைய தற்போக்கு இவனுக்குத் தோற்றத்தே நகாரமாகவும் சிகார முதலாகச் சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நின்றவாறுகாண்க. அ

(பி - ம்.) 1 நிற்போன் போத நிறைவுடைமை. 2 மேன்மேலும்.

30. இன்ப மதில்விளக்க மின்பமதா கின்மைபெறு
மின்பமறைப் பின்பமே வீடிவைக—வின்பான
வோரெழுத்தி லஞ்செழுத்து மொன்றாக நிற்குமொரு
பேறெழுத்திற் பெற்றிடுமப் பேறு.

(இ - ள்.) சுகமும், சுகத்தோற்றமும், சுகத்துக்குச் சுகமில்லாமலுமே அனுபவிப்பானொருவனைக் காட்டுதலும், அனுபவம் அனுபவிப்பானுக்குத் தோற்றாமல் நிறுத்தலும், சுகத்தின் மேலீடுமிவை ஓரெழுத்தாகிய சிகாரத்தில் அஞ்செழுத்துங் காண்கையால் ஓரெழுத்தாகிய சிகாரத்தைப் பெறுதியாகப் பெறுமிடத்துச் சிகார முதலாகிய சூக்கும பஞ்சாக்கரம் நின்றவாறு உணர்க. ௯

31. நின்ற நிலையே நிலையாய் நகாரமுத
னின்றுமறைப் பற்றுமல நீங்குதலாற்—றன்றுசிவம்[1]
தானு நிலையற் றதுதானற் றப்பொருளே
தானுத லற்றநிலை[2] தான்.

(இ - ள்.) தூலபஞ்சாக்கரம் நின்ற நிலையிலே சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தைத் தரிசிக்கும்படி அஞ்சுமுதலையும் தரிசனப்படுகையிலே தெரியாமலே யாக்கின நகாரத்தையும், மலப்போக்கிலே அது தோன்றாமல் நின்ற மகாரத்தையும், சிவானுபவம் பெறுகையில் ஐக்கியத்தாற் பெறுதி நிகழாமல் நின்ற சிகாரத்தையும், அருளிடமாகப் பெற்றோமென்னும் நிலை நிகழாமல் நின்ற வகாரத்தையும், தான் நின்றனுபவிக்கையிலேதான் சற்று நிகழாமற்போன யகாரத்தையும் நகார முதலாக நின்ற தூலத்தைச் சூக்கும பஞ்சாக்கரமாக வுணர்க. ௰

(பி - ம்.) 1 நீங்குதலால்-தொன்று சிவம், நீங்குதலா - னென்றுசிவம். 2 லாற்றநிலை.

32. நமவமுக்கி யச்சிவமாய் நாப்பண்ணி னிற்க
வமலமலத் தைக்கே டதாக்க—வெமையளிக்கு
மன்னையவண் முன்னு[1] மறைப் பானவளை நீக்கவிவை
யுன்னலற நிற்பதுதா னென்று.

(இ - ள்.) திரோதாயியையும் ஆணவத்தையுங் கீழ்ப்படுத்தித் தான் சிவமாய் அருளிடத்தே நிற்க, சிகாரம் மகாரத்தை யழிக்க, வகாரம் நகாரத்தை யழிக்க இவைகளிலே போக்கு நிகழாமற் றான் சிவமாய் நிற்பது சிகார முதலான சூக்கும பஞ்சாக்காம். ௧௧

(பி - ம்.) 1 முன்னை.

33. குன்று முதலெழுத்துக் கூட்டெழுத்துக் கூடியுட[1]
னென்றுய[2] மொன்றாகா[3] வொற்றெழுத்து—நின்றுந்

தெரியா விலக்கெழுத்துத் தீர்ச்சிதக் காயம்
பிரியா வெழுத்தென்று[4] பேசு.

(இ - ள்.) அனுபவ மேன்மேலும் வளரா நிற்பது சிகாரம்; அந்த அனுபவத்தை இவனுக்குக் கூட்டுமது வகாரம்; அனுபவத்துடன் கூடி யொன்றாய்ப் போகினும் அதனைப் பெருமலே நிற்பது இவனுடைய குணமாதலால் ஒற்றர்களைப்[5] போலே மறைந்து நிற்குமது யகாரம்; முன்னின்ற மறைப்பை விலக்கிச் சிவானுபவத்தையும் பெறுவானையும் பிரித்துக் காணுமல் நிறுத்துவது நகாரம். அந்தகாரத்தையும் தீர்வாகச் சிதக்கெழுத்தைப்போல, எழுத்து வடிவு கெட்டாற்போல, சிதக்கென ஒன்று கிடந்தாற்போல, தான் கெடுகையிலும் நித்தங் கெடாத வாணவமாகிய மகாரம் முதலான ஐந்தும் நின்ற வாறுணர்க. கஉ

(பி - ம்.) 1 கூட்டியுட. 2 நன்றாயும். 3 ஒன்றாக. 4 என்றே. 5 ஒற்றுட்களை.

34. மெய்யெழுத்திற் றன்வர்க்க மேலெழுத்தா மொன்ருகா[1]
வெய்யவிரண் டாகா வுயிரெழுத்து—பொய்யைமறைத்
தீரு மெழுத்துடனே யெய்துமக[2] ரக்குறுக்கம்
பேருலே யின்பம் பெறும்.[3]

(இ - ள்.) சத்தியத்தைத் தருவதாகிய சிகாரமும், சிகாரத்திற் றன்வர்க்கமாகிய அருளான வகாரமும் சிவத்துடனே ஒன்றுபடுகையிலே ஒன்றுமாகாமல் இரண்டு மாகாமல் உயிரெனப் பேர்பெற்ற யகாரமும், பெத்தத்தில் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யாக்காமல் மெய்யாக்கி வந்துதான் முத்தியிற் றற்குணம் கெட்ட நகாரமும், நித்தங்குலையாமல் தான் குறுகிநின்ற மகாரமுமான இவைகளை மெய்யெழுத் தென்றும் தன்வர்க்க மென்றும், ஈற்றெழுத் தென்றும், மகரக்குறுக்க மென்றும் தமிழ் நடையால் அலங்காரஞ் செய்து சிகர முதலான சூக்குமபஞ்சாக்கரம் நின்ற நிலை யுணர்க. கஙு

(பி - ம்.) 1 தன்வர்க்க மெய்யெழுத்தா லொன்ருகா. 2 எய்வமக. 3. பெறு.

35. ஓரெழுத்தாய் நாலெழுத்து ளொன்றவிரண் டிற்றேயாப்
பேரெழுத்தாய் நின்று பெருகின்பம்—பாரிறுதி
நாதாதி யுள்ளடக்கி நள்ளொடுகிழ் மேலிட்டு
வேதாதி யந்தமாம் வேறு.

[இது சிகார வகார சூக்கும பஞ்சாக்கரம் கூறினது.]

(இ - ள்.) சிகாரமாகிய சிவத்தினுடைய பூரணத்திலே அருளும், ஆன்மாவும், திரோபவமும், ஆணவமுமாகிய நாலெழுத்தும் பூரணமாய் நிற்க, இரண்டிற்றேயாய் யகாரமாகிய ஆன்மாவுடனும் மகாரமாகிய மலத்துடனும் தோயாமல் வகாரமாகிய அருளையும் நகாரமாகிய திரோதாயியையும் தன்னெழுத்தாகக் கூடப் பேரெழுத்தாய்ச் சுகசொரூபியாய்ப் பிருதிவிமுதல் நாதமீருகப் பஞ்சகிருத்தியமும் நடத்தி அவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு வேதாந்த வத்துவாய் நிற்பது சிகாரம். கச

36. சைவா கமமிருபத் தெட்டுஞ் சதாசிவத்தி
னவ்வாறே வைந்துமுகத் தாங்குளவா—மிவ்வாறே
யீசானத் தெட்டிருபத் தீரிரண்டு மாமுகத்தாம்
பேசாய் சிகாரமுதற் பெற்று.[1]

(இ - ள்.) சதாசிவ நாயகனாத ஈசானுதி பஞ்சமுகங்களினும் இருபத்தெட்டாகமங்களும் தோன்றின. அவை சத்தியோசாத முகத்திற் றோன்றின வாகமம் அஞ்சு, வாம

முகத்திற் ரோன்றியது அஞ்சு, அகோர முகத்திற் ரோன்றியது அஞ்சு, தற்புருட முகத்திற் ரோன்றிய ஆகமம் அஞ்சு, ஈசான முகத்திற் ரோன்றிய ஆகமம் எட்டு ; ஆக இருபத்தெட்டுந் தோன்றின ஈசானுதியாக, சிகாரமுதல் சூக்கும பஞ்சாக்கரம் ஐந்தும் நின்றதாக. ஞானபாதம் பெறுகைக் கேதுவாகவே யருளிச்செய்கையால் சிகாரம் முதல் நின்றது சூக்கும பஞ்சாக்கரம் என்று உணர்க. கரு

(பி - ம்.) 1 பேறு.

சூக்கும பஞ்சாக்கரம் முற்றும்.

சீவன்முத்தர் ஞானபூசைக் கிரமம்[1]

37. ஒன்ரு சிவானுபவ மோரெழுத்தா லுற்றிடுவ[2]
தொன்ரு கொடுத்திடுவ தோரெழுத்தங்—கொன்ருதான்
ஓரெழுத்தின் பேருன்ரு[3] வோரெழுத்துத் தான்மறைப்ப
தோரெழுத்துப் போம்போக்கொன் ரு.

[இது பஞ்சாக்கர பலம் சோன்னது]

(இ - ள்.) சிகாரம் அனுபவத்தைத் தருவதொரு வகையாக அமைவு பெறுதாகியும் வகாரம் அனுபவத்தைக் கொடுப்பதொரு தன்மைத் தல்லவாகவும், நகாரம் தான் அனுபவத்தையும் இவனையும் தெரியாமல் நிறுத்த லொருதன்மைத் தல்லவாகவும், மகாரம் தான் கெட்டு மேன்மேலும் அனுபூதி விளைத்துத் தற்கேடே நித்தமாகப் போவதொரு தன்மைத்தல்லவாகவும் ஞானவான்கள் இம்முறையே உபாதி சூனியம் பிறந்த விடத்திலே யனுபவிப்பார்கள். க

(பி - ம்.) 1 இதுமுதல் துரிய பஞ்சாக்கரமென்று அச்சுப் பிரதியிற் காணப்படுகிறது. 2 உற்றறிவ. 3 பேறென்ரு.

38. வாக்கிறந்த பேரின்ப வாசகமா மஞ்செழுத்து
நோக்கியனு போக நுகர்வார்கள்—நீக்கியவா
றத்துவாவின் மந்திரங்க ளன்றியரு ளஞ்செழுத்தா
னித்தமுத லாசரிப்பர் நின்று.

(இ - ள்.) வாக்கு மனுதீதமாகிய வாசகமா மஞ்செழுத்தும் தரிசித்து அனுபூதியிலே நிற்பார்கள் வாசனுபோதம் அறும்வகைக்கு நித்தியகன்மம் முதலானவை யாசரிக்கும் பொழுது. சத்தியோ நிருவான தீட்சையுட் சுத்தி செய்த ஆறத்துவாக்களுக்கு ஒன்ருகிய பஞ்சப்பிரம சடங்கங்களை உபாதியாக்கிச் சுத்தபஞ்சாக்கரத்தால் நித்தியகன்மம் முதலானவை ஆசரிப்பார்கள்.[1] உ

1 பஞ்சாக்ஷர செபம் பண்ணினல் வாசனுமலம் போம். சி. போ. சூ. 3 சூர்.

39. அழிப்புறுபே ரின்ப வதீதநிலை நீங்கி
விழித்துப் பரையாம் வெளியில்—ஒழிப்பறவே
தம்மை யுலகோர் தனைக்காணு வண்ணம்போ
யம்மலமுன் சுத்திசெய்வா ராங்கு.[1]

(இ - ள்.) தான் அழியப்பெற்ற சுகாதீத நிலையாகிய ஆனந்தவனந்தலைப் பரையிலே விழித்து, அந்தப் பரையாகிய வெளியிலே தன்னைத் தன்னுலும் பிறராலும் காணுவண்ணம் தற்போக்கையுடையாராய் அருள் மேலிட்டு மலத்திரயங்களை யொழிப்பது ஆசமனமாம்.[2] ந

(பி - ம்.) 1 தம்மையுல கோர்தம்மிற் காணாத வண்ணம்போய்—அம்மலமுஞ் சுத்தி செய்வதாங்கு; தம்மை யுலகோர் தம்மிற் காணாதவணம்—பொய்ம்மலமுஞ் சுத்தி செய்வதாங்கு 2 சௌசம்.

40. விடமல நீர்சிவமாம் வெள்ளவிதி[1] நீராடி
நீடுபரை யாங்கற்ப நீறாடி—நாடியதன்[2]
விச்சைமுதன் மூன்றருளி விச்சைமுதல் மூன்றாய்த்தீர்த்
தச்சலஞ்செய் மூர்த்திரம வற்று.

(இ - ள்.) வாதனாபோத வொழிவே மலஸ்நானமாகவும், சிவானுபூதியிலே மூழ்கி யழுந்துவதே விதி ஸ்நானமாகவும், பரையினுடைய நிலை தனக்குத் தனுவாகக் கற்பநீறாகிய பஸ்மத்தி லழிவதே பஸ்மஸ்நானமாகவும் செய்து, தன்னுடைய இச்சா ஞானக்கிரியை சிவனுடைய இச்சாஞானக் கிரியையில் அழிவதே அத்திர சலமாக வெண்ணிப் புரோக்கணம் பண்ணி நமவான திரோபவத்தையும் மலத்தையும் போக்குவதே தீர்த்திமூர்த்தி பண்ணுவதாம். ௯

(பி - ம்.) 1 வெள்ளவித. 2 ஆடியதன்.

41. தத்துவங்கண் மூன்றிற் றாணி முதன்[1] மாயை
சுத்தமுதன் மூன்றிரண்டு சுத்தியாய்ப்—பெத்தநிலை
யஞ்செழுத்தா லாசமனஞ் செய்துபிரா[2] ணாயாம
மஞ்செழுத்தாற் செய்திடுவ தாய்ந்து.

(இ - ள்.) தத்துவத் திரயங்களாகிய பிருதிவி முதலாகிய ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நாலும் மாயை முடிவான கலாதத்துவ மேழும் சுத்தவித்தை முதலான சிவதத்துவமைந்தும் இந்த முப்பத்தாறும் சுத்தியாகத் தக்கதாக பேதமாகிய தத்துவக் கட்டைச் சுத்த பஞ்சாக்கரத்தால் ஆசமனம்செய்து பிரணவத்தாற் பிராணாயாமம் செய்க. தற்போக்கும் சிவவுதயமுமாகிய இரேசக பூரகஞ்செய்து பிரணவமாய்த் துக்காதீதமாகிய சிவத்தை இரண்டறக் கலப்பது கும்பகமாம். ௰

(பி - ம்.) 1 முதலா. 2 செய்பிராணாயாம. 3 சுத்திவாத்தக்கதாக.

42. அத்திரங்க ளஞ்சுமா[1] மஞ்செழுத்தா லேகரங்கள்
சுத்திசெய்தீ சானாதி சூழங்கி[2] —மொய்த்தவெழுத்
தஞ்சாற் காங்களுட னங்கநியா தஞ்செய்தங்[3]
கஞ்சாலே சந்திநினை யாங்கு.

(இ - ள்.) ஐவகை யத்திரங்களுக்கும் ஆதாரமான இச்சா ஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டு பஞ்சாக்கரத்திற் றரிசித்த முறையே கரசுத்திபண்ணி ஈசானாதியும் அங்கங்களும் பெத்த பஞ்சாக்கரத்தின் நின்ற முறைமையைச் சுத்த பஞ்சாக்கரமாக மாறி கரநியாசம் அங்க நியாசங்களைச்செய்து, காலங்கடந்த பஞ்சாக்கர நிலையைச் சந்திகளாகத் தியானிப்பன். ௧௧

(பி - ம்.) 1 உளங்குமா. 2 சூழங்கமொய்த்த. 3 செய்தலஞ்சாலே.

43. சந்திகண்மூன் றற்றேக சந்திபரை யேகரியாய்ப்
புந்திசெய்தெக் காலுமொரு போதாக—வந்த
நியாதமுத லஞ்செழுத்தி னீர்கொண்டு கும்ப
தியானகரத் தான்மேற் றெளி.

(இ - ள்.) மூன்று காலங்களிலின்ற சந்தி தேவதைகளின்றியே போக்குவரவற்றும் பூரணமாய் நின்ற பரையாகிய சிவசத்தியே ஏகசந்தியாக சாட்சியாக நினைந்து எப்பொழுதும் ஒரு காலமாகத் தியானித்து அங்கநியாசஞ்செய்து பஞ்சாக்கரமாகிய அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செழுத்தாலாகிய கும்பசலத்தாற் கும்பாபிடேகம் பண்ணிக் கொள்வாயாக. எ

44. மாற்சன மாக நகார மறைப்பற்று
மேற்சனனந் தீரிருளை வீட்டியதன்—பாற்செல்
லகமருட ணஞ்செய் தருண்மண் டலத்திற்
றருசிவற் கர்க்கியஞ்செய் தாழ்ந்து.[1]

(இ - ள்.) திரோபவ மறைப்பாகிய நகாரத்தை யொழித்து அருளிலே நிற்பது மாற்சனமாகவும், செனன ஏதுவான ஆணவத்தைச் சிவவுதயத்தாற் கெடுத்தது அகமருடண ஸ்நானமாகவுங் கொண்டு, அருண்மண்டலமாகிய பரையிலே உதயமாயுள்ள சிவனுக்கு அர்க்கியாஞ்சலியாதத் தான் கீழ்ப்பட்டு அந்தச் சிவன் மேற்பட்டு நிற்பது சிவனுக்கு அர்க்கியம் கொடுக்கு முறைமை யென்பதாம். அ

(பி - ம்.) 1 தருசிவற் கஞ்சலிஞ்செய் தாழ்ந்து.

45. ஆசி லருள்வடிவே யானசக ளீகரணம்
பூசைதனக் கஞ்செழுத்தாற் போற்றிசெய்து—பேசாப்
பிரணவஞ்சே ரஞ்செழுத்தாற் பின்பர்க் கியஞ்செய்
தரனருளா[1] கத்தெளிப்பா யாங்கு.

(இ - ள்.) தூலதேகமும் சூக்குமதேகமும் மந்திரதேகமு மற ஞானமே வடிவமாகச் சகளீகரணஞ் செய்து, சிவார்ச்சனை செய்வான், பிரணவத்திற் பெத்தபஞ்சாக்கரம் மாறி முத்திபஞ்சாக்கரம் நின்ற நிலையே அர்க்கியம் தாபித்து, அந்த ஞான ஜலத்தாலே அவ்விடமும் சிவபரிபூரணமாகப் புரோட்சிப்பான். கூ

(பி - ம்.) 1 அருளேயாய்த் தெளி.

46. அவனிமுத ஞுதாந்த மஞ்செழுத்து[1] ணின்ற
சுவடு துவாரமதாய்த் தோன்ற—அவைசிவமாம்[2]
எங்கும் பரையாந் துவாரத்தி லெய்திடுவா
ரங்குநம விக்கினங்க ளற்று.

(இ - ள்.) பிருதவிமுதல் நாதமீறாகப் பஞ்சாக்கரத்துக்குள் அடங்கிநின்ற நிலையைத் தானமாக்கி, இந்தத் தத்துவங்களை நாட்டிக் கழற்றியே துவாரத்துப் பிரவேசிப்பதாக நினைந்து பரையாகிய துவாரத்திற் புகுந்து அஞ்செழுத்தாகிய பஞ்சாக்கர நிறைந்த கும்ப ஜலத்தாற் கும்பாபிடேகம் பண்ணிக்கொள்வதனுல் திரோபவமும் மல முமாகிய விக்கினங்களைப் போக்கி நிற்பார்கள். ௧௦

(பி - ம்.) 1 அஞ்செழுத்தால். 2 தோன்று மவைதரிசித்து.

47. முத்தி நிலையளிக்கு முற்பரையாம் வாயிலிடை
யத்திரமா யிச்சாஞு[1] னக்கிரியைச்[2] —சத்திகளை
யேத்திநம வாத்து பதிப்பிரமற்[3] கெட்டாத
வாத்துபதி யைப்பணிந்து வாழ்[4].

(இ - ள்.) மோட்ச வாயிலைத் தந்த பரையாகிய வாயிலுள் இச்சா ஞானக் கிரியா சத்திகளை வழிபட்டு நகார மகாரமாகிய திரோபவத்தையும் ஆணவத்தையும் பிரியாத வாத்துபதிப் பிரமனுக்கும்[5] எட்டாத ஞானபூமியாகிய வாத்துபதியை யர்ச்சிப்பாய். ௧௧

(பி - ம்.) 1 அத்திரமா யிச்சா. 2 கிரியா. 3 நமவாம் பிராமணனுக் 4 வாழ்த்து. 5. பிராமணனுக்கும்.

48. சித்தாந்த மோரிருபத் தெட்டுஞ் சிகாரமுதல்
வைத்தாரை யஞ்செழுத்தால் வந்தித்துச்[1] —சுத்தமா
மஞ்சா மெழுத்தால் நிவர்த்திகலை யாதிகழித்[2]
தெஞ்சா நடம்போ யிறைஞ்சு.

(எ - று.) சிவாகமம் இருபத்தெட்டையும் ஈசானாதி பஞ்சமுகங்களினும் அருளிச் செய்தும் சிகார முதலாகிய சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை யனுக்கிரகித்தவனுமான ஆதி குருவாகிய சதாசிவ மூர்த்தியைச் சுத்த பஞ்சாக்கரத்தாலே நியசித்து,[3] நிவிருத்தியாதி பஞ்ச கலைகளிற் சஞ்சித கன்மத்தைச் சுத்த பஞ்சாக்கரத்தாலே தரிசித்து, பூதசுத்தி பண்ணி முன் சொன்ன பஞ்சாக்கரமான திருக்கூத்தில் இரண்டற நிற்குமதே அந்தர்யாக பூசையாம். ௧௨

(பி - ம்) 1 வஞ்சித்து. 2 ஆதியழித்து. 3 அர்ச்சித்து.

49. தூயவெழுத் தாலாடுந் தூக்கியதா ளேக்கியழி[1]
வாயநிலை யந்தரியா கஞ்செய்தே—மேயவெழுத்
தஞ்சால் விசேடார்க் கியஞ்செய் திரவியங்க
ளஞ்சாலே சுத்திசெய்வா யாங்கு.

(இ - ள்.) சுத்த பஞ்சாக்கரத்திலே முதலெழுத்தாஞ் சிகாரமாகிய விபூதியே[2] திருக்கூத்தாகக் கண்டு பூசைசெய்வதே அந்தர்யாக பூசையாக்கி அச்சுத்த பஞ்சாக்கரத்தாலே விசேடார்க்கியம் கற்பித்துப் பிரபஞ்ச முழுதுஞ் சுத்த பஞ்சாக்கரமாகக் காணுமதுவே திரவிய சுத்தி. ௧௩

(பி - ம்.) 1 நோக்கியதே யாய. 2 அனுபூதியே.

50. ஆனந்த மூலத்தை[1] யன்பெழுத்தே வற்புரிய
வானந்தி பூசைசெய வவ்விரண்டுந்—தானந்த
மாகவதி லோவாத வர்ச்சனையா லான்மாவுக்
காகவரு சுத்திசெய்வ தாங்கு.[2]

(இ - ள்.) ஆனந்த மூலமாகிய[3] சிவனை இரண்டா மெழுத்தாகிய அருளாலே யேவல் செய்ய, ஆனந்தியாகிய வான்மா மாண்டு, அற ஐக்கியம் பிரவேசிப்பதே,சிவபூஜையாக, 4 நகார மகாரங்களாகிய விக்கினங்களைக் கெடுத்து, ஒழியாத ஐக்கியமாகிய சிவோகம் பாவனையே ஆன்மசுத்தி. ௧௪

(பி - ம்.) 1 மூலத்தே. 2 ஆகவரு சுத்திசெய்யா யாங்கு, ஆகவஞ் சுத்தி செய்யா யாங்கு. 3 முதலாகிய. 4 இரண்டற வயிக்கம் பிறப்பதே.

51. மூவைந்து தூலத்தின் மூவைந்து சூக்குமத்தின்
மேவைந் தெழுத்தின் விதிப்படியே—நாவொன்றச்
சொல்லாத வைந்தெழுத்தின் சுத்தியென வைந்துமற
நில்லா நிலையாகி நில்.

(எ - று.) பதினைந்து வகையாகிய தூல பஞ்சாக்கரத்தைப் பதினைந்து சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தின் பொருளாகவே வேறுபாடற வுணர்ந்து நாவாற் சொல்லாமல் அறிவாற் பஞ்சாக்கரத்தை யனுபவிப்பதே மந்திரசுத்தியாக நில்லா நிலையில் நிற்பாயாக. ௧௫

52. ஒன்றுமிலா னிச்சை யுருவாகி[1] யைந்தொழிலி
னின்றநிலை மாலியத்தை நீக்கியவ—னென்றும்
பரையா லனுபவத்தைப் பண்ணுகமப் பாழா
முரையா லிலிங்கசுத்தி யோது.

(இ - ள்.) ஒரு உபாதிகளு மற்று நின்மலயச் சுகசொரூபியாயுள்ள சிவனென் வடிவொழித்தற் பொருட்டு வடிவாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணினன் இவனுக்கு இந்த பஞ்சகிருத்தியமே நின்மாலியமென்று பரியுசித பூசையாகச் சிவனுடன் அயிக்யம் பண்ணி நின்மாலியத்தை நீக்கியவன் பறையிடத்தே நம்மை வைத்து அனுபவத்தைத் தருவதே நகார மகாரங்களுக்கு எட்டாததாய[2] இலிங்க சுத்தியாம். கசு

(பி - ம்.) 1 உருவாக்கி. 2 கேடாவதாய.

53. அங்கஞ் செழுத்தா லு மானைஞ் சமுதஞ்சு
தங்குமழி வாமஞ்[1] சனஞ்செய்து—மங்கியிடுந்
தன்வா தனைமாற வொற்றுடை சாத்தியுவ்வா
மென்மாசி லாசனத்தி லேற்று.

(இ - ள்.) சுத்த பஞ்சாக்கரத்தால் பஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாவமிர்தம் இவைகளையும், தன்னறிவே திருமஞ்சனமுமாகவும் செய்து பிரபஞ்ச வாதனை தனக்குக்கெட திரு ஒற்றுடை சாத்தி உகாரமாகிய ஆன்மாவிலே சிவாசனமாக எழுந்தருளப் பண்ணுவது. கஎ

(பி - ம்.) 1. தங்குவழியா.

54. ஆதார சத்திமுத னாதாந்த வஞ்செழுத்தின்
மீதான வாசனத்தை[1] வெவ்வேறு—சோதனையிற்
றன்னுணர்வாற் கண்டேயுந் தானுணர்ந்த ஞானத்தை
யுன்னுமதே மூர்த்தமதா[2] யோது.

(இ - ள்.) ஆதார சத்தி முதலாக நாதமிறுதியாகக் கீழ்ப்படுத்தின ஆன்ம வாசனமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் அனுசந்தானத்துடனே நிற்கின்றதான இவைகள் யாவையுங் கண்டு சேடமென்று நீக்கித் தன்னிடத்தில் உதயமாகிய ஞானத்தைச் சிவமூர்த்தியாகக் கற்பிப்பான். கஅ

(பி - ம்.) 1 ஆதனத்தின். 2 அர்த்தமதா.

55. முன்னெழுத்தா மானந்த மூலத்தை யாவாகித்
துன்னுநிலை தானேக்க மொன்றுபட—லென்னவருந்
தாபனமே யாதிசெய்து தானந்த மாதிமல
ராபரண மாதிகளா யாக்கு.

(இ - ள்.) முன்னெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய வானந்தத்தை மூலமாக எவ்விடமும் பூரணமாக இரண்டறக் காண்பதே யாவாகனமாகத் தியானித்து, அவனுடைய நித்தியத்தையும், தனக்கே இலாபமாக்கி நின்றதன்னையும் பாசத்தையும் தன்னுடனே இரண்டற்ற வைக்கியத்தையும் தாபன சன்னிதான சன்னிரோதனமுமாகச்செய்து தன்னையே சுகந்தம் புட்பம், வத்திரம் ஆபரண முதலானதாகவும் தூபதீபாதிகளாகவும் பஞ்சாக்கரத்தாற் கொடுப்பன். ககூ

56. தன்னறிவே நைவேத்யம் தன்னறிவே பானியந்
தன்னறிவே தாம்பூலந் தானுக—முன்னருளே
வாய்த்தமுக வாச மணிசிவய[1] தூபாதி
தீர்த்தநம வென்றுணர்வாற் செய்.

(இ - ள்.) ஆன்ம நிவேதனமே நைவேத்தியமும் பானியமுந் தாம்பூலமுமாக நிவேதித்து அருளாகிய முகவாச வுண்டையாற் றிருவாய் மாற்றி, சிகாரம் மணியாக்கி, வகாரமும் யகாரமும் தூபாதியாகவும், நகார மகாரமான தீர்த்தத்தையுஞ் சேர்ப்பாய். உ0

(பி - ம்.) 1 மணிசிவமாய்.

57. நீராஞ் சனமெய்ந் நிறைவு பரைநீறு
பாரார்கண் ணடியுயிர் பற்றுகுடை—சேருமறைப்[1]

போக்கு கவரி புடனுல வட்டமுதல்
வாச்சமலக் கேடாக வை.

(இ - ள்.) சிவனுடைய பூரணத்தின் நிறைவு திருவாலத்தி, பரை திருநீற்றுக்காப்பு, ஆன்மாவிடத்திலே சிவவுதயம் திருக்கண்ணடி, சிவத்தோற்றம் ஒழியப் பிரபஞ்ச மறைப்பு திருக்கொற்றக் குடையுந் திருவெண்சாமரையுந் திருவாலவட்டமும் பாசச் சேதனம். ௨௧

(பி - ம்.) 1 தோாமை யோச்சு.

58. பாத்தியநீர் தானுய்ப் பரையா சமனமாய்
மூர்த்திசிவ மர்க்கியமாய் முன்னேநம—நீத்திறைஞ்சி
யெண்ணியுரு[1] வஞ்செழுத்து மெண்ணியிறைக் கீய்ந்துவலம்
பண்ணருளில் வீழ்ந்து பணி.

(இ - ள்.) ஆன்மபாவம் கெடத் திருவடியிலே அயிக்கம் பண்ணுதல் பாத்தியமாகவும் பராசத்தி நிலையே யாசமனமாகவும், சுகசொருபமே யர்க்கியமாகவும் கொடுத்து நகார மகாரங்கள் கெட நமக்காரஞ் செய்து நூறு நூருயிா முருவாகவே பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துச் செபத்தையுந் தன்னையுஞ் சிவனுக்குக் கொடுத்துப் பிரதக்கணம் பண்ணி நமக்கரிப்பாய். ௨௨

(பி - ம்.) 1 யெண்ணி திரு.

59. குண்டலியாங் குண்டத்துக் கூடுபரை யக்கினியி
லண்டனுக்குத் தன்னழிவே யாகுதியாத்—தொண்டுசெய்து
சென்றளித்துத் தற்சுத்தி செய்தல் பவித்திரந்தா
னென்றிறைஞ்சா யட்டமல ரிட்டு.

(இ - ள்.) விந்துத்தானமாகிய வக்கினி குண்டத்துப் பரையாகிய அக்கினியினிடத்திலே தற்போக்காகிய வழிவே சிவனுக்காகுதியாகச் சுத்த பஞ்சாக்காத்தாற் செய்து ஓம பலத்தைச் சிவனுக்கு நிவேதித்துத் தான் அறவிற்றலே திருப்பவுத்திரமாகச் சாத்தி அட்டபுட்பமாகவுஞ் சாத்துவாய். ௨௩

60. அஞ்செழுத்தா லட்டமல ரிட்டிறைஞ்சிப் பூரணமா
மஞ்செழுத்தான் மூர்த்திசெய்தே யாதரித்து—நெஞ்சுருகி
ஞானகுருத் தாளிணையி னுண்மலரிட் டர்ச்சித்தால்
ஞானநெறி யர்ச்சனையா நன்கு.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்காத்தால் அட்டபுட்பம் சாத்தி நமக்கரித்து பூரணமாய்ப் போக்கு வாவற்று சுத்த பஞ்சாக்காத்தாலே சிவனை மூர்த்தி பண்ணி பத்தியினல் உள்ள முருகி ஞானசாரியனை நமக்கரித்து அர்ச்சிப்பது ஞான பூசையாம். ௨௪

சீவன்முத்தர் ஞானபூசைக் கிரமம் முற்றும்.

உரையாசிரியர் வாழ்த்துரை

காழிநகர் வாழி கவுணியர்கோன் றன்வாழி
வாழியருட் கண்ணுடைய வள்ளல்தாள்—ஏழிசையின்
தெய்வத் தமிழ்ப்பாடல் வாழி திருநெறியாஞ்
சைவத் தவர்வாழி தான்.